

Acesta nu este document finalizat
Cod ECLI ECLI:RO:TBTIM:2024:037.#####

#####

TRIBUNALUL #####

SECȚIA PENALĂ

Sentința penală nr. ##/PI

Ședința publică din 08.02.2024

Instanța constituită din:

Președinte: ##### #####

Grefier: #####

Ministerul ##### – Parchetul de pe lângă Înalta ##### de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție - Serviciul Teritorial Timișoara este reprezentat de procuror #####.

Pe rol judecarea cauzei penale privind pe inculpații trimiși în judecată, în stare de libertate: ##### pentru săvârșirea infracțiunii de instigare la abuz în serviciu, dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit, faptă prev. de art. 47 din C.pen. rap. la art.132 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin.1 din C.pen., ##### pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu, dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit, faptă prev. de art.132 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin. 1 din C.pen., ##### pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu, dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit, faptă prev. de art.132 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin. 1 din C.pen. și ##### pentru săvârșirea infracțiunii de instigare la abuz în serviciu, dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit, faptă prev. de art. 47 din Codul penal rap. la art.132 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin.1 din C.pen..

Instanța constată depuse la dosar concluzii scrise de către inculpații #####, ##### și #####, prin apărători aleși și de către Parchetul de pe lângă Înalta ##### de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție - Serviciul Teritorial Timișoara.

Mersul dezbaterilor asupra fondului cauzei și a susținerilor părților au avut loc în ședința publică din data de 11.12.2023 și au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când instanța, având nevoie de timp a amânat deliberarea, pronunțarea și redactarea hotărârii pentru data de 08.02.2024, când:

INSTANȚA

Deliberând asupra cauzei penale de față, constată următoarele:

Prin rechizitoriul Ministerului ##### – Parchetul de pe lângă Înalta ##### de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție - Secția de Combatere a Corupției emis în dosarul ##/P/2020 al acestui parchet și înregistrat pe rolul Tribunalului ##### la data de 05.12.2022 sub număr unic de ##/30/2022, inculpatul ##### a fost trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de instigare la abuz în serviciu, dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit, faptă prev. de art. 47 din C.pen. rap. la art.132 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin.1 din C.pen., inculpata ##### pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu, dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit, faptă prev. de art.132 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin.1 din C.pen., inculpata ##### pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu, dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit, faptă prev. de art.132 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin.1 din C.pen. și inculpata ##### pentru săvârșirea infracțiunii de instigare la abuz în serviciu, dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit, faptă prev. de art. 47 din C.pen. rap. la art.132 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin.1 din C.pen..

Situația de fapt, pe scurt, reținută în sarcina inculpaților:

În sarcina inculpatului ##### s-a reținut că, asociat la ## -##### SRL și, medic-șef Secție Boli Infecțioase II la Spitalul Clinic de Boli Infecțioase și Pneumoftiziologie Dr.##### Timișoara, cu intenție, folosindu-se de influența pe care o avea în calitatea sa de medic-șef de secție, direct sau prin intermediul lui #####, medic la ## -##### SRL, le-a determinat pe asistentele medicale din cadrul Ambulatoriului de Boli Infecțioase, și anume pe, martorele ##### și ##### și ##### Velemirca, angajate la unitatea sanitară cu contracte de muncă să-și încalce, atribuțiile de serviciu prevăzute de art. 37, art. 39 alin.2 lit. a, b, c, d, g, art. 241 și art. 242 din Codul muncii, art. 13 lit. i și l, art. 15 și art. 59 alin.2 lit. a, b, c, d, k, s din Regulamentul intern al spitalului, solicitându-le în mod expres

ca, în timp ce se aflau în timpul programului de lucru la unitatea medicală publică, în perioada 21 iulie -09 noiembrie 2020, în zilele lucrătoare, să presteze servicii medicale constând în prelevare probe biologice în vederea depistării infecției cu virusul SARS CoV-2, încasare contravaloare test RT-PCR și eliberare bonuri fiscale utilizând o casă de marcat mobilă pusă la dispoziție de M-Profilaxis, în beneficiul ## #-Profilaxis, perioadă de timp în care acestea au încasat integral drepturile salariale plătite de unitatea sanitară publică. Totodată, inculpatul ##### folosindu-și influența pe care o avea în cadrul unității medicale, în calitatea sa de medic-șef de secție, le-a determinat, în mod intenționat pe inculpatele #####, director medical și pe #####, asistent medical coordonator al Ambulatoriului de boli infecțioase, ambele din cadrul Spitalului Clinic de Boli Infecțioase și Pneumoftiziologie Dr.##### Timișoara să-și încalce la rândul lor, cu știință, atribuțiile de serviciu prevăzute de art.16, art. 40 alin.1 lit. d, e, art. 111, art. 247, art. 248, art. 250 și art. 251 din Codul muncii, art. 16, 20 și 58 din Regulamentul intern al spitalului și art. 136 din Regulamentul de organizare și funcționare al spitalului privind atribuțiile asistentului medical șef/coordonator și, anume: să nu întreprindă niciun demers pentru constatarea abaterilor disciplinare și aplicarea sancțiunilor corespunzătoare sau, după caz, sesizarea Comisiei de cercetare disciplinară în vederea sancționării celor trei asistente medicale, care în timpul programului de lucru de 8 ore, nu și-au respectat obligațiile prevăzute prin contractul individual de muncă, regulamentul intern al spitalului și fișa postului, deși cele două inculpate aveau la cunoștință de faptul că, #####, ##### și ##### Velemirca, asistente medicale angajate în cadrul Ambulatoriului de Boli Infecțioase, în perioada 21 iulie -09 noiembrie 2020, în zilele lucrătoare, timp de trei ore pe zi, în intervalul orar 07:00-10:00, au prestat servicii medicale (prelevare probe biologice în vederea depistării infecției cu virusul SARS CoV-2, încasare contravaloare test RT-PCR și eliberare bonuri fiscale utilizând o casă de marcat mobilă pusă la dispoziție de M-Profilaxis) în beneficiul ## #-Profilaxis.

Acțiunile de determinare ale inculpatului au vizat, de asemenea și întocmirea și, respectiv, aprobarea foilor colective de prezență, de către cele două inculpate, înscrisuri în conținutul cărora au fost evidențiate formal orele lucrate de cele trei asistente, în acest mod fiind determinat managerul Spitalului Clinic de Boli Infecțioase și Pneumoftiziologie Dr.##### Timișoara, doctor ##### să își încalce atribuțiile de serviciu în calitate de ordonator de credite, prev. de art. 5 din Ordonanța nr.119/1999, privind controlul intern și controlul financiar preventiv, în sensul în care, acesta a dispus plata integrală a drepturilor salariale pentru cele trei asistente medicale în perioada 21 iulie 2020 – 09 noiembrie 2020.

Toate aceste acțiuni de determinare întreprinse de inculpatul ##### au avut o singură urmare și anume, prejudicierea unității medicale cu suma totală de 12.172,89 de lei, rezultată din încasarea integrală de către cele trei asistente medicale a drepturilor salariale aferente perioadei iulie – noiembrie 2020, deși, în fapt acestea, în zilele de luni până vineri, în intervalul orar 07:00-10:00, prestau servicii de recoltare a probelor biologice în beneficiul unei societăți medicale private, ## #-##### SRL și care, în acest mod a obținut foloase patrimoniale necuvenite în valoare totală de 172.507,50 de lei.

De asemenea, s-a reținut în sarcina inculpatei ##### că, în calitate de director medical al Spitalului Clinic de Boli Infecțioase și Pneumoftiziologie Dr.##### Timișoara, și-a încălcat cu știință atribuțiile de serviciu prevăzute de art.16, art. 40 alin.1 lit. d, e, art.111, art. 247, art. 248, art. 250 și art. 251 din Codul muncii, art. 16, art. 20, art. 58 din Regulamentul intern al spitalului, prin aceea că, în mod intenționat nu a întreprins nici un demers pentru a constata abaterile disciplinare și a proceda la aplicarea sancțiunilor corespunzătoare sau, după caz, la sesizarea Comisiei de cercetare disciplinară în vederea sancționării asistentelor ##### și ##### Velemirca din cadrul Ambulatoriului de boli infecțioase, angajate cu contracte de muncă în cadrul unității medicale, deși cunoștea faptul că acestea în perioada 21 iulie-09 noiembrie 2020, în zilele lucrătoare, timp de trei ore pe zi, în intervalul orar 07:00-10:00, în timp ce se aflau în exercitarea atribuțiilor de serviciu la unitatea medicală publică au prestat servicii medicale, respectiv de: prelevare probe biologice în vederea depistării infecției cu virusul SARS CoV-2, încasare contravaloare test RT-PCR și eliberare bonuri fiscale utilizând o casă de marcat mobilă pusă la dispoziție de M-Profilaxis, în beneficiul ## #-Profilaxis, la care medicul ##### era asociat.

Prin neluarea măsurilor legale ce se impunea și anume de sancționare a acestora s-a creat aparența că cele trei asistente medicale, prezente la locul de muncă, au prestat servicii medicale doar în beneficiul Spitalului Clinic de Boli Infecțioase și Pneumoftiziologie Dr.##### Timișoara.

Totodată, în calitate de director medical, inculpata ##### a aprobat și foile colective de prezență, care au fost întocmite de asistenta medicală coordonatoare #####, în conținutul cărora au fost evidențiate formal orele lucrate de cele trei asistente medicale din cadrul Ambulatoriului de Boli Infecțioase, și astfel l-a determinat pe managerul Spitalului Clinic de Boli Infecțioase și Pneumoftiziologie Dr.##### Timișoara, doctor ##### să-și încalce atribuțiile de serviciu în calitate de ordonator de credite, prev. de art. 5 din Ordonanța nr.119/1999, privind controlul intern și

controlul financiar preventiv și, care, astfel a dispus plata integrală a drepturilor salariale pentru cele trei asistente medicale în perioada 21 iulie 2020 – 09 noiembrie 2020.

Astfel, ca urmare a inacțiunilor/acțiunilor inculpatei prin care aceasta și-a încălcat atribuțiile de serviciu, precum și prin acțiunea de determinare de către inculpată a managerului #####, care și-a încălcat atribuțiile de serviciu prevăzute de legislația primară, respectiv a aprobat statele de plată și a dispus plata integrală a drepturilor salariale pentru cele trei asistente medicale, aceste acțiuni/inacțiuni fiind și urmare determinării venite din partea inculpatului #####, a fost creat un prejudiciu unității medicale în suma totală de 12.172,89 de lei, rezultat din încasarea integrală de către cele trei asistente medicale a drepturilor salariale aferente perioadei iulie – noiembrie 2020, deși, în fapt acestea, în zilele de luni până vineri, în intervalul orar 07:00-10:00, prestau servicii de recoltare a probelor biologice și în beneficiul unei Clinici private, ## #-##### SRL și, care a obținut foloase patrimoniale necuvenite în valoare totală de 172.507,50 de lei.

În sarcina inculpatei ##### s-a reținut că, în calitate de asistent medical coordonator al Ambulatoriului de boli infecțioase la Spitalul Clinic de Boli Infecțioase și Pneumoftiziologie Dr.##### Timișoara, cu știință și-a încălcat atribuțiile de serviciu prevăzute de art.16, art. 40 alin.1 lit. d, e, art. 111, art. 247, art. 248, art. 250 și art. 251 din Codul muncii, art. 136 din Regulamentul de organizare și funcționare al spitalului privind atribuțiile asistentului medical șef/coordonator, întrucât acestea, în cunoștință de cauză nu a întreprins nici un demers pentru a constata abaterile disciplinare săvârșite în timpul programului de lucru de cele trei asistente medicale, #####, ##### și ##### Velemirca din cadrul Ambulatoriului de boli infecțioase, angajate ale unității medicale cu contract de muncă, deși avea cunoștință că acestea în timp ce se aflau în exercitarea atribuțiilor de serviciu la unitatea medicală publică, în perioada 21 iulie-09 noiembrie 2020, în zilele lucrătoare, timp de trei ore pe zi, în intervalul orar 07:00-10:00, au prestat servicii medicale: prelevare probe biologice în vederea depistării infecției cu virusul SARS CoV-2, încasare contravaloare test RT-PCR și eliberare bonuri fiscale utilizând o casă de marcat mobilă pusă la dispoziție de M-Profilaxis, în beneficiul ## #-Profilaxis, astfel creându-se aparența că acestea, prezente la locul de muncă, au prestat servicii medicale doar în beneficiul Spitalului Clinic de Boli Infecțioase și Pneumoftiziologie Dr.##### Timișoara.

Totodată, inculpata #####, în calitatea sa de coordonator al Ambulatoriului de boli infecțioase a procedat și la întocmirea foilor colective de prezență, care au fost aprobate de directorul medical ##### și, în conținutul cărora au fost evidențiate formal orele lucrate de cele trei asistente, astfel determinându-l pe managerul Spitalului Clinic de Boli Infecțioase și Pneumoftiziologie Dr.##### Timișoara, doctor #####, să își încalce atribuțiile de serviciu, în calitate de ordonator de credite, prev. de art. 5 din Ordonanța nr.119/1999, privind controlul intern și controlul financiar preventiv, care, în baza acestora a dispus plata integrală a drepturilor salariale pentru cele trei asistente medicale în perioada 21 iulie 2020 – 09 noiembrie 2020.

Astfel, ca urmare a inacțiunilor/acțiunilor inculpatei prin care aceasta și-a încălcat atribuțiile de serviciu precum și prin acțiunea de determinare de către inculpată a managerului #####, care și-a încălcat atribuțiile de serviciu prevăzute de legislația primară, respectiv a aprobat statele de plată și a dispus plata integrală a drepturilor salariale pentru cele trei asistente medicale, aceste acțiuni fiind și urmare determinării venite din partea inculpatului #####, a fost creat un prejudiciu unității medicale în suma totală de 12.172,89 de lei de lei, rezultat din încasarea integrală de către cele trei asistente medicale a drepturilor salariale aferente perioadei iulie – noiembrie 2020, deși, în fapt acestea, în zilele de luni până vineri, în intervalul orar 07:00-10:00, prestau servicii de recoltare a probelor biologice și în beneficiul unei Clinici private, ## #-##### SRL și, care a obținut foloase patrimoniale necuvenite în valoare totală de 172.507,50 de lei

În continuare s-a reținut că, inculpata #####, medic la ## #-##### SRL, fie în mod direct, fie în mod indirect, folosindu-se de influența pe care inculpatul ##### o avea în calitatea sa de medic-șef de secție în cadrul Spitalul Clinic de Boli Infecțioase și Pneumoftiziologie Dr.##### Timișoara, le-a determinat pe asistentele medicale din cadrul Ambulatoriului de Boli Infecțioase, și anume pe, martorele ##### și ##### Velemirca, angajate la unitatea sanitară cu contracte de muncă, să-și încalce, atribuțiile de serviciu prevăzute de art. 37, art. 39 alin.2 lit. a, b, c, d, g, art. 241 și art. 242 din Codul muncii, art. 13 lit. i și l, art. 15 și art. 59 alin.2 lit. a, b, c, d, k, s din Regulamentul intern al spitalului, solicitându-le în mod expres ca, în timp ce se aflau în timpul programului de lucru la unitatea medicală publică, în perioada 21 iulie - 09 noiembrie 2020, în zilele lucrătoare, să presteze servicii medicale constând în prelevare probe biologice în vederea depistării infecției cu virusul SARS CoV-2, încasare contravaloare test RT-PCR și eliberare bonuri fiscale utilizând o casă de marcat mobilă pusă la dispoziție de M-Profilaxis, în beneficiul ## #-Profilaxis.

De asemenea, inculpata #####, le-a determinat în mod intenționat, folosindu-se de influența

pe care medicul șef de secție ##### o avea în rândul cadrelor medicale din spital, și pe inculpatele #####, director medical și pe #####, asistent medical coordonator al Ambulatoriului de Boli Infecțioase, ambele din cadrul Spitalului Clinic de Boli Infecțioase și Pneumoftiziologie Dr. ##### Timișoara și-și încalce la rândul lor, cu știință, atribuțiile de serviciu prevăzute de art.16, art. 40 alin.1 lit. d, e, art. 111, art. 247, art. 248, art. 250 și art. 251 din Codul muncii, art. 16, 20 și 58 din Regulamentul intern al spitalului și art. 136 din Regulamentul de organizare și funcționare a spitalului privind atribuțiile asistentului medical șef/coordonator și, anume: să nu întreprindă niciun demers pentru constatarea abaterilor disciplinare și aplicarea sancțiunilor corespunzătoare sau, după caz, sesizarea Comisiei de cercetare disciplinară în vederea sancționării celor trei asistente medicale, care în timpul programului de lucru de 8 ore, nu și-au respectat obligațiile prevăzute prin contractul individual de muncă, regulamentul intern al spitalului și fișa postului, deși cele două inculpate aveau la cunoștință de faptul că, ##### și ##### Velemirca, asistente medicale în cadrul Ambulatoriului de Boli Infecțioase, în perioada 21 iulie -09 noiembrie 2020, în zilele lucrătoare, timp de trei ore pe zi, în intervalul orar 07:00-10:00, au prestat servicii medicale (prelevare probe biologice în vederea depistării infecției cu virusul SARS CoV-2, încasare contravaloare test RT-PCR și eliberare bonuri fiscale utilizând o casă de marcat mobilă pusă la dispoziție de M-Profilaxis) în beneficiul ## #-Profilaxis.

Acțiunile de determinare ale inculpatei ##### au vizat, de asemenea și întocmirea și, respectiv, aprobarea foilor colective de prezență, de către cele două inculpate (##### și #####), înscrieri în conținutul cărora au fost evidențiate formal orele lucrate de cele trei asistente, astfel fiind determinat managerul Spitalului Clinic de Boli Infecțioase și Pneumoftiziologie Dr. ##### Timișoara, doctor ##### să își încalce atribuțiile de serviciu în calitate de ordonator de credite, prev. de art. 5 din Ordonanța nr.119/1999, privind controlul intern și controlul financiar preventiv, în sensul în care, acesta a dispus plata integrală a drepturilor salariale pentru cele trei asistente medicale în perioada 21 iulie 2020 – 09 noiembrie 2020.

Toate aceste acțiuni de determinare întreprinse de inculpata ##### au avut o singură urmare și anume, prejudicierea unității medicale cu suma totală de 12.172,89 de lei, rezultată din încasarea integrală de către cele trei asistente medicale a drepturilor salariale aferente perioadei iulie – noiembrie 2020, deși, în fapt acestea, în zilele de luni până vineri, în intervalul orar 07:00-10:00, prestau servicii de recoltare a probelor biologice în beneficiul unei societăți medicale private, ## #-##### SRL și care, în acest mod a obținut foloase patrimoniale necuvenite în valoare totală de 172.507,50 de lei.

Situația de fapt mai sus menționată se susține cu mijloacele de probă aflate în volumele 1-163 din dosarul de urmărire penală.

Prin încheierea nr. ##/CP/04.04.2023 pronunțată de Tribunalul #####, definitivă prin decizia penală nr. ##/CO/CP/22.05.2023 a Curții de Apel Timișoara, judecătorul de cameră preliminară a constatat legalitatea sesizării instanței cu rechizitoriul nr. ##/P/2020, emis de Parchetul de pe lângă Înalta ##### de Casație și Justiție- Direcția Națională Anticorupție – Secția de Combatere a Corupției, legalitatea administrării probelor, precum și legalitatea efectuării actelor de urmărire penală și a dispus începerea judecării cauzei privindu-i pe inculpații ##### și ##### și #####. La termenul de judecată din data de 26.09.2023, cu procedura de citare legal îndeplinită, ulterior citirii actului de sesizare, instanța a adus la cunoștință inculpaților dispozițiile art. 374 alin. (4) C. proc. pen. raportat la art. 396 alin. (10) C. proc. pen., privind judecata cauzei în cazul recunoașterii învinuirii, și le-a prezentat consecințele urmăririi procedurii simplificate.

Inculpații au arătat că solicită judecarea cauzei conform procedurii de drept comun și au fost de acord să dea declarații în cauză. Declarațiile acestora au fost consemnate în file separate și atașate la dosarul cauzei.

În faza de judecată, au fost readministrate o parte din probele din cursul urmăririi penale, respectiv s-a dispus audierea martorilor ##### Velemirca, ##### și #####. Restul probelor din cursul urmăririi penale nu au fost contestate de către inculpați și nu s-a solicitat readministrarea acestora.

De asemenea, din oficiu, s-a dispus atașarea la dosarul cauzei a unei copii de pe cazierul judiciar a inculpaților (fila 10-13 dosar instanță).

Prin adresa nr. 8017/12.08.2022, Spitalului Clinic de Boli Infecțioase și Pneumoftiziologie ##### Timișoara a comunicat Direcției Naționale Anticorupție, Secția de combatere a corupției că nu se constituie parte civilă în prezenta cauză.

Analizând întregul material probatoriu administrat în cauză, instanța reține următoarele:

Atât doctrina, cât și jurisprudența, sunt unanime asupra faptului că temeiurile de achitare instituite de legiuitor prin dispozițiile art. 16 din Cpp. sunt reglementate într-o anumită ordine, verificându-se, inițial, dacă fapta există, după care se verifică dacă aceasta este prevăzută de legea penală, iar apoi dacă sunt probe că cel trimis în judecată a comis respectiva faptă ca autor sau într-una din formele participației penale.

Plecând de la considerentele de ordin teoretic de mai sus, instanța va analiza, în ordine cronologică, dacă este incident unul din cazurile de achitare prevăzute de la art. 16 alin. 1 Cpp.

În ceea ce privește existența cazului prev. de art. 16 alin. 1 lit. a Cpp, instanța constată, fără dubiu, că a fost comisă o faptă în materialitatea ei, urmând a analiza în continuare dacă această faptă este prevăzută de legea penală și dacă a fost săvârșită cu forma de vinovăție cerută de lege, prin raportare la situația de fapt reținută în rechizitoriu de către Ministerul #####.

Inculpatul ##### #####.

În sarcina inculpatului ##### #####, Ministerul ##### a reținut că, în calitate de asociat la ## #-##### SRL și medic-șef Secție Boli Infecțioase II la Spitalul Clinic de Boli Infecțioase și Pneumoftiziologie Dr.##### ##### Timișoara, cu intenție, le-a determinat, fie în mod direct, fie indirect prin intermediul inculpatei ##### #####, prin influența pe care o avea în calitate de medic-șef de secție pe cele trei asistente medicale ##### #####, ##### și ##### Velemirca, din cadrul Ambulatoriului de Boli Infecțioase, angajate în baza contractelor individuale de muncă (contractul individual de muncă nr. 241 din 23.10.1996, modificat prin actul adițional nr.126/19.02.2007, contractul individual de muncă nr. 195 din 29.03.2013 și contractul individual de muncă nr.3 din 18.01.1998, modificat prin actul adițional nr.128/19.02.2007) să-și încalce atribuțiile de serviciu (art. 37, art. 39 alin.2 lit. a, b, c, d, g, art. 241 și art. 242 din Codul muncii, art. 13 lit. i și l, art. 15 și art. 59 alin.2 lit. a, b, c, d, k, s din Regulamentul intern al spitalului), prin aceea că, le-a solicitat ca în timp ce se aflau în timpul programului de lucru la unitatea medicală publică, în perioada 21 iulie - 09 noiembrie 2020, în zilele lucrătoare, să presteze servicii medicale (prelevare probe biologice în vederea depistării infecției cu virusul SARS CoV-2, încasare contravaloare test RT-PCR și eliberare bonuri fiscale utilizând o casă de marcat mobilă pusă la dispoziție de M-Profilaxis) în beneficiul ## #-Profilaxis, la care acesta avea calitatea de asociat.

Inculpatul ##### #####, cu intenție, le-a determinat pe cele trei asistente medicale din cadrul Ambulatoriului de boli infecțioase și, care erau desemnate de conducerea unității sanitare să procedeze la recoltarea de probe de la pacienții care se încadrau în definiție de caz, în vederea depistării infecției cu virusul SARS CoV-2, să procedeze la prelevarea de probe și de la acele categorii de pacienți care solicitau testare la cerere și care achitau contravaloarea unui test în suma de 300 de lei.

Această acțiune de determinare a celor trei cadre medicale a fost săvârșită de inculpat, folosindu-se de influența pe care acesta o avea în rândul cadrelor medicale din spital, în calitate de medic-șef de secție.

Inculpatul ##### #####, în calitate de medic-șef de secție, la momentul comiterii faptei, făcea parte și din Comitetul pentru situații de urgență în perioada respectivă, fiind unul dintre cei care coordona și activitatea medicală a cadrelor medicale din spital, propunând soluții pentru a eficientiza activitatea medicală în tratarea bolnavilor infectați.

Chiar inculpatul în declarația sa a precizat că el a fost cel care împreună cu inculpata ##### ##### au mers la locul unde asistenta desemnată de spital își desfășura activitatea și i-a cerut în mod expres să se ajute și să se înțeleagă ca lucrurile să meargă bine.

Toate cele trei asistente medicale au confirmat faptul că, în timpul programului de lucru desfășurat la Spitalul ##### ##### din Timișoara, respectiv în turele de dimineață, au procedat la recoltarea de probe biologice și de la pacienți trimiși de Profilaxis, de la care se încasa suma de bani corespunzătoare și erau eliberate bonuri fiscale.

Acest aspect a rezultat cu certitudine din declarațiile martorilor ##### Velemirca și #####.

La rândul său, martora ##### a recunoscut că a procedat la prelevare de probe de la pacienți ai Clinicii Profilaxis la solicitarea medicului ##### medic la această clinică.

Faptul că pacienți ai Clinicii medicale Profilaxis, la care medicul ##### era asociat, erau testați la spital și pentru efectuarea acestor teste aceștia achitau suma de 300 de lei, a fost confirmat și de martorii audiați în cauză, pacienți care s-au prezentat la unitatea publică în acest scop.

De asemenea, chiar în Caietul de evidențe al Laboratorului unde erau evidențiate testele prelucrate la cerere, se preciza în mod expres: #####, separat de ##### Profilaxis, uneori ##### Spital, iar, după data de 19 august 2020, pentru o perioadă de timp, menționându-se teste plată #####+Profilaxis.

Prin modul în care a procedat inculpatul, respectiv, solicitându-le în mod expres, celor trei asistente medicale aflate și în subordinea sa, să presteze servicii de recoltare a probelor biologice și de la pacienții care se testau la cerere, folosindu-se de influența pe care acesta o avea asupra personalului auxiliar, în calitate de medic-șef secție, le-a determinat pe acestea să-și încalce atribuțiile de serviciu, astfel cum sunt reglementate în legislația primară și secundară, respectiv, în Codul muncii, Regulamentul intern al spitalului și fișele de post.

Inculpatul ##### este medic-șef de secție la Secția Boli Infecțioase II, iar cele trei asistente medicale își desfășoară activitatea în cadrul spitalului, fiind, totodată și în subordinea inculpatului, care în calitate de medic și, în special, cea de șef de secție, avea posibilitatea să le solicite acestora să desfășoare

sarcini de serviciu.

Astfel, folosindu-se de atribuția pe care acesta o avea în calitate sa de șef de secție, și anume: organizarea și răspunderea pentru activitatea zilnică și de gardă în secție și supervizarea activității personalului mediu și auxiliar, a solicitat celor trei asistente medicale, desemnate de conducerea spitalului pentru prelevarea de probe biologice de la pacienții care se încadrau în definiția de caz, să procedeze la prelevarea de probe și de la acei pacienți care solicitau testare la cerere și care achitau suma de 300 de lei/test, sumă ce era încasată de acestea și totodată, eliberau bonuri fiscale folosind casa de marcat aparținând acestei din urmă societăți. Drept urmare, probatoriul administrat în prezenta cauză a confirmat că, inculpatul #####, cu intenție, le-a determinat pe cele trei cadre medicale să presteze servicii medicale în beneficiul societății la care el era asociat, în timp ce acestea se aflau în exercitarea atribuțiilor de serviciu la unitatea publică, Spitalul Clinic de Boli Infecțioase și Pneumoftiziologie Dr.##### Timișoara.

Cele trei cadre medicale erau angajate, cu contract de muncă, în cadrul Spitalului Clinic de Boli Infecțioase și Pneumoftiziologie Dr.##### Timișoara și, prin acțiunile lor și-au încălcat atribuțiile de serviciu așa cum sunt reglementate de dispozițiile din Codul muncii, Regulamentul intern al spitalului și fișa postului. Potrivit adresei cu nr.19 din 03.01.2022 a Spitalului Clinic de Boli Infecțioase și Pneumoftiziologie Dr.##### Timișoara: La nivelul unității funcționează Ambulatoriul integrat cu cabinete de specialitate Boli Infecțioase care are angajat personal medical superior, mediu și auxiliar sanitar, care se află în subordinea Directorului Medical, Camera de gardă este o structură aflată în componența secției cu paturi, în subordinea șefului de secție unde se prezintă pacienți în urgență și pentru efectuarea de consulturi/internare în secție iar Asistentele medicale angajate la nivelul Ambulatoriului integrat cu cabinete de Boli Infecțioase deserveșc atât Ambulatoriul de Boli Infecțioase cât și camera de gardă ce se află în structura Secțiilor de Boli Infecțioase I și II, conform activităților prezentate în fișele de post-anexe la contractele individuale de muncă. Probatoriul administrat în cauză a dovedit, dincolo de orice dubiu, că cele trei asistente medicale, #####, ##### și ##### Velemirca, care își desfășurau activitatea în spital deserveau inclusiv Secția de boli infecțioase II, condusă de medicul șef de secție, #####, care în calitate sa de coordonator al acestei secții avea posibilitatea să stabilească sarcini de serviciu pentru cele trei asistente medicale.

Potrivit art. 185 alin.4 din Legea 95/2006 coroborat și cu dispozițiile din contractul de administrare și fișa postului medicului șef de secție, anexă la contractul de administrare, inculpatul ##### avea ca și atribuție să organizeze și să răspundă de activitatea zilnică și de gardă în secție, conform reglementărilor legale în domeniu și cu avizul Directorului medical și Managerului.

În baza acestor atribute ale șefului de secție, inculpatul ##### a solicitat în mod direct/indirect și expres celor trei asistente medicale aflate și în subordinea sa, ca în timpul desfășurării activității medicale în Spitalul Clinic de Boli Infecțioase și Pneumoftiziologie Dr. #####, să presteze servicii medicale și în beneficiul pacienților care solicitau testare la cerere și, care totodată, achitau contravaloarea de 300 de lei/test și, cărora cele trei asistente le eliberau bon fiscal, utilizând casa de marcat mobilă pusă la dispoziția lor de chiar ## #-##### SRL, societate la are ##### era asociat.

Conform contractelor individuale de muncă, cele trei asistente medicale erau obligate să realizeze norma de muncă sau, după caz, să îndeplinească atribuțiile ce le revin conform fișei postului, de a respecta prevederile cuprinse în regulamentul intern, contractul colectiv de muncă și contractul individual de muncă.

Potrivit atribuțiilor prevăzute în fișa postului, asistentele medicale se aflau în subordinea directorului medical și a asistentei coordonatoare iar, din punct de vedere funcțional erau subordonate tuturor structurilor funcționale medicale ale spitalului, deci inclusiv a șefilor de secții.

Totodată, cele trei asistente medicale aveau obligația prevăzută în fișa postului de a folosi integral și cu maximă eficiență timpul de lucru.

Astfel, prin modul în care inculpatul ##### și-a exercitat atribuțiile de medic-șef în raport cu personalul medical aflat în subordine, respectiv, solicitându-le celor trei martore ca, în timpul programului de lucru la unitatea medicală să presteze servicii medicale și în beneficiul unor pacienți trimiși de societatea la care el era asociat, le-a determinat pe acestea din urmă să-și încalce atribuțiile de serviciu, astfel cum sunt reglementate în Codul muncii.

Potrivit art. 37 din Codul muncii: „drepturile și obligațiile privind relațiile de muncă dintre angajator și salariat se stabilesc potrivit legii, prin negociere, în cadrul contractelor colective de muncă și al contractelor individuale de muncă”.

În ceea ce privește obligațiile salariatului, conform art. 39 alin. 2 din Codul muncii: Salariatului îi revin, în principal următoarele obligații: a) obligația de a realiza norma de muncă sau, după caz, de a îndeplini atribuțiile ce îi revin conform fișei postului; b) obligația de a respecta disciplina muncii; c) obligația de a respecta prevederile cuprinse în regulamentul intern, în contractul colectiv de muncă aplicabil, precum și în

contractul individual de muncă; d) obligația de fidelitate față de angajator în executarea atribuțiilor de serviciu; g) alte obligații prevăzute de lege sau de contractele de muncă aplicabile.

La art. 241 din Codul muncii: regulamentul intern se întocmește de către angajator, cu excepția microîntreprinderilor definite la art. 4 alin.1 lit. a din Legea 346/2004, cu modificările și completările ulterioare, cu consultarea sindicatului sau a reprezentanților salariaților, după caz.

Potrivit dispozițiilor din Codul muncii, regulamentul intern al spitalului se întocmește de angajator și, așa cum se menționează la art. 242 din Codul muncii, Regulamentul intern cuprinde cel puțin următoarele categorii de dispoziții: c) drepturile și obligațiile angajatorilor și ale salariaților; e) reguli concrete privind disciplina muncii în unitate; f) abaterile disciplinare și sancțiunile aplicabile; g) reguli referitoare la procedura disciplinară; i) criteriile și procedurile de evaluare profesională a salariaților.

În conformitate cu dispozițiile art. 13 și art. 15 din Regulamentul intern al spitalului, cele trei asistente medicale aveau ca și obligații respectarea programului de lucru și regulamentul intern și îndeplinirea tuturor sarcinilor cuprinse în fișa postului, având de asemenea îndatorirea de a respecta ordinea și disciplina în muncă, de a îndeplini toate sarcinile de serviciu ce le revin potrivit legii, contractului colectiv și contractelor individuale de muncă.

În conformitate cu art. 59 din Regulamentul intern al spitalului, aliniatul 2 salariatul are, ca principale obligații: a) obligația de a realiza norma de muncă și de a îndeplini atribuțiile ce îi revin conform fișei postului; b) obligația de a respecta disciplina muncii; c) obligația de a respecta prevederile cuprinse în Regulamentul intern, în contractul colectiv de muncă aplicabil, precum și în contractul individual de muncă; d) obligația de fidelitate față de angajator în executarea atribuțiilor de serviciu; k) să înștiințeze șefii ierarhici superiori de îndată ce au constatat existența unor nereguli, abateri sau greutăți ori lipsuri în muncă; s) utilizarea timpului de lucru în interesul bolnavului și a profesiei.

Prin modul în care cele trei asistente medicale, urmare solicitării privind sarcinile de serviciu pe care le-au desfășurat și, care au fost dispuse de inculpatul #####, direct sau prin intermediul lui #####, respectiv, au procedat la prelevarea de probe biologice de la pacienți care solicitau testare la cerere, au încasat contravaloarea testului și au emis bonuri fiscale folosind casa de marcat mobilă aparținând SC ##### SRL, și-au încălcat obligațiile de serviciu întrucât, nu și-au respectat obligația de fidelitate față de angajator, în timpul programului de lucru prestând servicii medicale, pentru care încasau și sume de bani în beneficiul unei societăți private, nu au înștiințat șefii ierarhici în legătură cu solicitările venite din partea lui ##### și #####, nu au folosit integral în beneficiul spitalului timpul de lucru, nu au respectat disciplina în muncă, nu au realizat norma de lucru și nu au îndeplinit sarcinile conform fișei postului, nu și-au respectat obligațiile prevăzute în fișa postului, regulamentul intern și contractul de muncă.

De asemenea cele trei asistente medicale au încasat în mod nejustificat, integral, drepturile salariale în perioada iulie – noiembrie 2020 de la unitatea sanitară, Spitalul Clinic de Boli Infecțioase și Pneumoftiziologie Dr.##### Timișoara.

de situația de fapt mai sus reținută în sarcina inculpatului ##### de către Parchetul de pe lângă Înalta ##### de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție prin rechizitoriul nr.

####/P/2020, Tribunalul constată că este incident cazul de achitare prevăzut de art. 16 alin. 1 lit. b Cpp.

Sintetizând, inculpatul a fost trimis în judecată întrucât le-ar fi instigat pe cele trei asistente medicale ##### și ##### Velemirca să comită infracțiunea de abuz în serviciu, dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit, prev. de art. 132 din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin. 1 C.pen.

Plecând de la situația de fapt reținută mai sus, instanța constată, în primul rând, că martorele ##### Velemirca, ##### și ##### nu au săvârșit infracțiunea de abuz în serviciu, dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit, prev. de art. 13 2 din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297 alin. 1 C.pen., pentru care s-au făcut cercetări în dosarul penal nr. ####/P/2020 al Direcției Naționale Anticorupție, întrucât nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii.

Chiar dacă prin rechizitoriu nr. ####/P/2020 emis la data de 23.11.2022 de către Direcția Anticorupție, s-a dispus față de cele trei asistente medicale clasarea cauzei, în considerarea faptului că ar fi fost constrâns moral să comită infracțiunea pentru care au fost cercetate, fiind astfel incident cazul de clasare prev. de art. 16 alin. 1 lit. d Cpp rap. la art. 25 C.pen, Tribunalul apreciază că temeiul în baza căruia Parchetul a dispus soluția de netrimiteră în judecată nu are putere de lucru judecat în fața instanței.

Cu toate că, în procedura judecării pe fond a cauzei penale nr. ####/P/2020, nu se poate interveni asupra temeiului de drept al clasării dispuse prin același rechizitoriu față de cele trei asistente medicale, instanța poate, în concret, să analizeze dacă fapta martorelor ##### Velemirca, ##### și ##### întrunește elementele constitutive ale unei infracțiuni de abuz în serviciu, dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit, prev. de art. 13 2 din Legea nr. 78/2000 raportat la art. 297

alin. 1 C.pen, întrucât acest aspect are o influență determinată asupra faptei reținute în sarcina inculpatului
#####

Instanța, în raționamentul juridic pe care îl va face, va porni de la definiția abuzului în serviciu prevăzut la articolul 297 alin. 1 Cpen, în vigoare la data săvârșirii presupusei infracțiuni, va analiza jurisprudența în materie a Curții Constituționale și, totodată, forma actuală a definiției abuzului în serviciu, ca urmare a modificărilor legale ce au intervenit până în prezent.

Potrivit art. 297 alin. 1 Cpen., în forma prevăzută la data comiterii faptei reținute în sarcina inculpatului, abuzul în serviciu era definit ca „fapta funcționarului public care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, nu îndeplinește un act sau îl îndeplinește în mod defectuos și prin aceasta cauzează o pagubă ori o vătămare a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice”

Prin Decizia Curții Constituționale nr. 405/2016, s-a constatat că art. 297 alin. 1 din C.pen sunt constituționale în măsura în care prin sintagma „îndeplinește în mod defectuos” din cuprinsul acestora se înțelege „îndeplinește prin încălcarea legii”.

În considerentele Deciziei nr. ####/2016, Curtea Constituțională a statuat că „o noțiune legală poate avea un conținut și înțeles autonom diferit de la o lege la alta, cu condiția ca legea care utilizează termenul respectiv să îl și definească. În caz contrar, destinatarul normei este acela care va stabili înțelesul acelei noțiuni, de la caz la caz, printr-o apreciere care nu poate fi decât una subiectivă și, în consecință, discreționară (a se vedea în acest sens Decizia nr.#### din 2 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.532 din 17 iulie 2014, par.31).

Analizând dispozițiile declarate ca fiind neconstituționale, Curtea a constatat că fapta incriminată trebuie să fie săvârșită în exercitarea atribuțiilor de serviciu. Curtea a reținut că neîndeplinirea unui act și îndeplinirea defectuoasă a unui act reprezintă modalități de realizare a elementului material al laturii obiective a infracțiunii de abuz în serviciu. Astfel, Curtea a apreciat că acestea sunt elemente care contribuie la configurarea infracțiunii de abuz în serviciu. ##### în vedere specificul dreptului penal, Curtea a apreciat că, deși propriu folosirii în alte domenii, termenul „defectuos” nu poate fi privit ca un termen adecvat folosirii în domeniul penal, cu atât mai mult cu cât legiuitorul nu a circumscris existența acestui element al conținutului constitutiv al infracțiunii de abuz în serviciu de îndeplinirea anumitor criterii. Cu alte cuvinte, legiuitorul nu a operat o circumstanțiere expresă în sensul precizării elementelor față de care defectuoșitatea trebuie analizată. Curtea a observat că doctrina a apreciat că prin sintagma „îndeplinește în mod defectuos” se înțelege îndeplinirea făcută altfel decât se cuvenea să fie efectuată, defectuoșitatea în îndeplinire putând privi conținutul, forma sau întinderea îndeplinirii, momentul efectuării, condițiile de efectuare etc. Totodată, Curtea a observat că jurisprudența a receptat cele reliefate în doctrină, fără a stabili însă criteriile ce trebuie avute în vedere la stabilirea defectuoșității îndeplinirii atribuțiilor de serviciu, aceasta rezumându-se, în general, la a arăta că subiecții activi ai infracțiunii au îndeplinit în mod defectuos atribuții de serviciu, fie prin raportare la dispozițiile legii, fie prin raportare la mențiuni regăsite în hotărâri de guvern, ordine ale miniștrilor, regulamente de organizare și funcționare, coduri deontologice sau fișe ale postului. Astfel, Curtea a constatat că termenul „defectuos” nu este definit în Codul penal și nici nu este precizat elementul în legătură cu care defectuoșitatea este analizată, ceea ce determină lipsa de claritate și previzibilitate a acestuia. Această lipsă de claritate, precizie și previzibilitate a sintagmei „îndeplinește în mod defectuos” din cadrul dispozițiilor criticate creează premisa aplicării acestora ca rezultat al unor interpretări sau aprecieri arbitrare. ##### în vedere aceste aspecte, precum și faptul că persoana care are calitatea de funcționar în sensul legii penale trebuie să poată determina, fără echivoc care este comportamentul ce poate avea semnificație penală, Curtea a constatat că sintagma „îndeplinește în mod defectuos” din cuprinsul dispozițiilor art.297 alin.1 din Codul penal nu poate fi interpretată decât în sensul că îndeplinirea atribuției de serviciu se realizează „prin încălcarea legii”. Aceasta este singura interpretare care poate determina compatibilitatea normelor penale criticate cu dispozițiile constituționale referitoare la claritatea și previzibilitatea legii (a se vedea mutatis mutandis Decizia nr.#### din 30 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.342 din 19 mai 2015, par.48).

Totodată, Curtea a apreciat că raportarea la prescripția normativă trebuie realizată și în ipoteza analizei neîndeplinirii unui act, cu atât mai mult cu cât, în domeniul penal, o inacțiune dobândește semnificație ilicită, doar dacă aceasta reprezintă o încălcare a unei prevederi legale exprese care obligă la un anumit comportament într-o situație determinată. Examinând jurisprudența în materie referitoare la legislația la care organele judiciare se raportează în determinarea actului ce intră în sfera atribuțiilor de serviciu a subiectului activ al infracțiunii de abuz în serviciu, și, în consecință, a stabilirii neîndeplinirii sau îndeplinirii defectuoase a acestuia, Curtea a reținut că acestea au în vedere o sferă largă. Curtea a observat că, în stabilirea săvârșirii infracțiunii de abuz în serviciu, organele judiciare au în vedere, pe lângă prescripțiile normative ale legii și încălcarea anumitor obligații prevăzute prin hotărâri de Guvern; încălcarea anumitor ordine de zi pe unitate care prevedeau expres activitățile pe care trebuia să le execute militarii; încălcarea eticii și a deontologiei

profesionale. Totodată, Curtea a constatat că inclusiv doctrina precizează că atribuțiile de serviciu, ca o componentă a stabilirii, derulării și încetării raporturilor de muncă sunt caracterizate prin varietate, acestea rezultând din acte normative, instrucțiuni sau dispoziții ale organelor competente (fișa postului), altele decât reglementările penale în vigoare. Astfel, Curtea a constatat că raportarea organelor judiciare la o sferă normativă largă care cuprinde, pe lângă legi și ordonanțe ale Guvernului, și acte de nivel inferior acestora cum ar fi hotărâri de guvern, ordine, coduri etice și deontologice, regulamente de organizare internă, fișa postului au influență asupra laturii obiective a infracțiunii de abuz în serviciu prin extinderea acesteia la acțiuni sau inacțiuni ce definesc elementul material al laturii obiective a infracțiunii, dar care nu sunt prevăzute în acte normative de reglementare primară. Curtea a observat că practica judiciară s-a întemeiat pe dispozițiile art.246 și art.248 din Codul penal din 1969, precum și cele ale art. 297 din Codul penal, care folosesc o exprimare generală, fără a arăta în mod limitativ acțiunile sau omisiunile prin care se săvârșește această infracțiune. Chiar dacă, din punct de vedere practic, o astfel de enumerare limitativă nu este posibilă prin dispozițiile care incriminează abuzul în serviciu, având în vedere consecința pe care reglementarea unei atribuții de serviciu o are în materia incriminării penale a acestei fapte, Curtea a statuat că neîndeplinirea ori îndeplinirea defectuoasă a unui act trebuie analizată numai prin raportare la atribuții de serviciu reglementate expres prin legislația primară – legi și ordonanțe ale Guvernului. Aceasta deoarece adoptarea unor acte de reglementare secundară care vin să detalieze legislația primară se realizează doar în limitele și potrivit normelor care le ordonă. Curtea a reținut că ilicitul penal este cea mai gravă formă de încălcare a unor valori sociale, iar consecințele aplicării legii penale sunt dintre cele mai grave, astfel că stabilirea unor garanții împotriva arbitrariului prin reglementarea de către legiuitor a unor norme clare și predictibile este obligatorie. Comportamentul interzis trebuie impus de către legiuitor chiar prin lege (înțeleasă ca act formal adoptat de Parlament, în temeiul art.73 alin.(1) din Constituție, precum și ca act material, cu putere de lege, emis de Guvern, în temeiul delegării legislative prevăzute de art.115 din Constituție, respectiv ordonanțe și ordonanțe de urgență ale Guvernului) neputând fi dedus, eventual, din raționamente ale judecătorului de natură să substituie normele juridice. În acest sens, instanța de contencios constituțional a reținut că, în sistemul continental, jurisprudența nu constituie izvor de drept așa încât înțelesul unei norme să poată fi clarificat pe această cale, deoarece, într-un asemenea caz, judecătorul ar deveni legiuitor (Decizia nr.## din 20 ianuarie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.240 din 31 martie 2016, par.16). În concluzie, Curtea a statuat că, în materie penală, principiul legalității incriminării, „nullum crimen sine lege, nulla poena sine lege”, impune ca numai legiuitorul primar să poată stabili conduita pe care destinatarul legii este obligat să o respecte, în caz contrar aceștia supunându-se sancțiunii penale.

În forma actuală, Codul penal definește infracțiunea de abuz în serviciu prev. de art. 297 C.pen ca „fapta funcționarului public care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, nu îndeplinește un act prevăzut de lege, o ordonanță a Guvernului, o ordonanță de urgență a Guvernului sau de un alt act normativ care, la data adoptării, avea putere de lege ori îl îndeplinește cu încălcarea unei dispoziții cuprinse într-un astfel de act normativ, cauzând astfel o pagubă ori o vătămarea a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice se pedepsește”.

Așadar, în aplicarea deciziei Curții Constituționale, dar și a actualei legislații, pentru a stabili dacă suntem în prezența unei neîndepliniri sau încălcări de către un funcționar a unui act ce intră în atribuțiile sale de serviciu, trebuie constatat dacă această atribuție este prevăzută expres în legislația primară – legi și ordonanțe ale Guvernului.

În prezenta cauza, instanța observă că, la reținerea în sarcina inculpatului ##### a infracțiunii pentru care a fost trimis în judecată, organele de urmărire penală, prin actul de sesizare a instanței, au avut în vedere încălcarea de către cele trei asistente ##### Velemirca, ##### și ##### a dispozițiilor art. 37, art. 39 alin. 2 lit. a, b, c, d, g, art. 241 și art. 242 din Codul muncii, art. 13 lit. i și l, art. 15 și art. 59 alin. 2 lit. a, b, c, d, k, s din Regulamentul intern al spitalului.

Sub un prim aspect, Tribunalul constată că dispozițiile art. 37 din Codul muncii, se referă la modul în care sunt stabilite relațiile dintre angajator și salariat, iar dispozițiile art. 241 și 242 din Codul muncii prevăd modalitatea de întocmire a regulamentului de ordine interioară și categoriile de dispoziții pe care acesta îl cuprinde și nicidecum obligații pe care ar trebui să le respecte vreuna dintre martorele ##### Velemirca, ##### și #####.

De asemenea, cu referire la dispozițiile art. 39 alin. 2 lit. a, b, c, d și g din Codul muncii, se constată că dispozițiile invocate ca fiind încălcate nu prevăd vreo obligație concretă în sarcina martorele ##### Velemirca, ##### și #####. Potrivit art. 39 alin. 2 lit. a, b, c, d și g din Codul muncii, salariatul are obligația de a realiza norma de muncă sau, după caz de a îndeplini atribuțiile ce îi revin conform fișei postului, de a respecta disciplina muncii, prevederile din regulamentul intern, contractul colectiv de muncă și contactul individual, obligația de fidelitate și alte obligații prevăzute de lege sau de contractele de muncă aplicabile. Astfel, textul reținut de parchet ca reprezentând legislația primară încălcată și care ar sta la

baza reținerii infracțiunii de abuz în serviciu, prevede obligații cu caracter general, a tuturor salariaților din #####, de a-și îndeplini îndatoririle de serviciu cu profesionalism și în conformitate cu legea, precum și obligația acestora de a se abține de la orice faptă prin care ar putea crea prejudicii angajatorului. Această obligație este reglementată în vederea asigurării îndeplinirii de către salariații din #####, cu corectitudine, profesionalism și probitate, a atribuțiilor ce le revin, neputând constitui per se un "suport" al infracțiunii de abuz în serviciu, ci potențiale prevederi de raportare a normelor ce reglementează infracțiunea anterior menționată, condamnarea unei persoane, ca urmare a încălcării lor, pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu urmând a se materializa în urma constatării de către organele judiciare, în concreto, a îndeplinirii condițiilor prevăzute de lege, respectiv să cauzeze o pagubă sau o vătămare a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau juridice, să fie săvârșite cu intenție directă sau indirectă și să prezinte un anumit grad de pericol pentru valorile sociale ocrotite prin normele juridice de incriminare a abuzului în serviciu, de natură a atrage răspunderea penală a salariatului, și nu angajarea altei forme de răspundere juridică.

În ceea ce privește încălcarea atribuțiilor de serviciu prevăzute la art. 13 lit. i și l, art. 15 și 59 alin. 2 lit. a, b, c, d, k și s din Regulamentul intern al spitalului de către martorele ##### Velemirca, ##### și #####, se constată că legislația încălcată este secundară, iar legislația primară, în baza căreia sunt emise (art. 39 a, b, c, d și g din Codul muncii) nu este explicită, neechivocă și detaliată cu suficientă precizie. Astfel, dacă legea menită să completeze norma în alb este la fel de puțin precisă ca aceasta din urmă, elementul completator va fi preluat, în realitate, direct din actul normativ de forță juridică inferioară, ceea ce aduce norma penală în zona riscului de neconstituționalitate.

În continuare, dacă s-ar considera că ar putea interveni răspunderea penală a asistentelor ##### Velemirca, ##### și ##### pentru că acestea nu au realizat norma de muncă, nu au respecta disciplina muncii, prevederile din ROI, cea de fidelitate sau alte obligații prevăzute de lege sau contractul de muncă (la modul general), practic ar fi imposibilă delimitarea răspunderii acestora de celelalte forme de răspundere juridică. După cum s-a arătat, o interpretare în sensul că textele legale reținute de Pachet ar reglementa atribuții de serviciu susceptibile de a conduce la reținerea infracțiunii prev. de art. 297 C.pen., ar conduce, cel puțin prin prisma elementului material, la o imposibilitate de a stabili care fapte sunt apte să atragă răspunderea penală și care sunt apte să atragă alte forme de răspundere, deoarece specific răspunderii juridice (indiferent de forma pe care o îmbracă) este faptul că funcționarul nu își desfășoară activitatea cu respectarea programului de muncă, a obligației de fidelitate, cele din contractul de muncă sau alte obligații. Or, tocmai imposibilitatea delimitării răspunderii penale de celelalte forme de răspundere a determinat Curtea Constituțională să admită excepția de neconstituționalitate a art. 297 C.pen. (a se vedea paragrafele 76-80 din Decizia nr. ###/2016). Tribunalul constată că încălcarea unor dispoziții legale formulate în termeni de maximă generalitate, precum cele prezentate anterior, nu pot constitui temei pentru reținerea infracțiunii de abuz în serviciu. În baza argumentelor mai sus menționate, instanța apreciază că niciunul dintre textele legale invocate de către procuror (art. 37, 39 alin. 2 lit. a, b, c, d, g art. 241, 242 din Codul muncii, art. 13 lit. i, și l, art. 15, 59 alin. 2, lit. a, b, c, d, k, s din Regulamentul intern al spitalului) nu pot conduce la reținerea infracțiunii de abuz în serviciu pentru martorele ##### Velemirca, ##### și #####, întrucât fapta nu este prevăzută de legea penală, conform art. 16 alin. 1 lit. b teza I Cod procedură penală. Mai mult, din actele dosarului ar rezulta că, în medie, fiecare asistentă în intervalul orar 07:00-10:00, pe lângă îndeplinirea atribuțiilor de serviciu (prelevare probe de la definițiile de caz), ar mai fi prelevat și probe de la aproximativ 9-10 pacienți pe zi, care nu îndeplineau criteriile definiției de caz, în favoarea societății ##### SRL (1530 de teste/80 de zile lucrătoare/ 2 (două asistente pe tură).

Pe lângă consideratele de mai sus, în sensul că dispozițiile invocate ca fiind încălcate nu prevăd vreo obligație concretă în sarcina asistentelor reglementate în legislația primară, instanța mai constată, în acord cu Decizia Curții Constituționale nr. 405/2016 că răspunderea penală trebuie să fie ultima ratio, iar legea penală să fie singură în măsura să atingă scopul urmărit, iar alte măsuri de ordin civil, disciplinar, administrativ să fie improprie acestuia deziderat.

Astfel, între diferitele forme ale răspunderii juridice există numeroase întrepătrunderi care se concretizează în scopul lor comun, și anume determinarea unui comportament activ al membrilor societății, comportament care să contribuie la apărarea și dezvoltarea continuă a valorilor și raporturilor sociale ocrotite de lege. Fiecare formă a răspunderii juridice îndeplinește cumulativ funcția educativă și preventivă, însă modalitatea în care este influențat comportamentul social al oamenilor este diferită, în funcție de importanța valorilor sociale ocrotite din punct de vedere juridic și de consecințele care decurg din încălcarea acestora.

Atât răspunderea disciplinară, cât și răspunderea penală intră în acțiune ca urmare a comiterii unei fapte ilicite, care aduce atingere unor valori sociale legitime. Răspunderea disciplinară se distinge totuși de răspunderea penală. Într-adevăr, cea dintâi are la bază încheierea unui contract individual de muncă și, implicit, apără o ordine socială determinată, cu caracter specific, cea a relațiilor de muncă și de producție la

nivelul unităților, pe câtă vreme cea de-a doua, având o natură legală, apără relații și valori, considerate ca primordiale la nivelul întregii societăți: suveranitatea, independența și unitatea statului, persoana și drepturile acesteia, proprietatea, precum și întreaga ordine de drept. #####, sub aspectul obiectului, există o asemănare în ceea ce privește natura sa generică – apărarea unei ordini sociale prestabilite, într-o anumită zonă de activitate – dar există și o deosebire calitativă, atât cu privire la felul, specificitatea și importanța relativă a relațiilor ocrotite, cât și în ceea ce privește întinderea ariei de aplicațiune a răspunderii.

Răspunderea penală este întemeiată pe principiul legalității incriminării, potrivit căruia această răspundere este angajată numai pentru acele fapte care sunt expres prevăzute ca infracțiuni, spre deosebire de răspunderea disciplinară, în cazul căreia raportul juridic de răspundere ia naștere în urma săvârșirii de abateri disciplinare, pe care legislația muncii s-a limitat, din motive lesne de înțeles, a le defini și a le enumera, pe alocuri, cu caracter exemplificativ. Atât abaterea disciplinară, cât și infracțiunea sunt fapte nepermise, cu urmări antisociale, săvârșite cu vinovăție, dar care se deosebesc sub aspectul obiectului lor, al gradului de pericol social și al competenței în stabilirea faptei și vinovăției. Altfel spus, fapte de aceeași natură în materialitatea lor pot constitui fie abateri disciplinare, fie infracțiuni în funcție de o serie de elemente precum importanța obiectului ocrotirii la un moment dat, împrejurările concrete în care s-a săvârșit fapta, felul și intensitatea vinovăției, natura mobilului urmărit, urmările faptei, posibilitățile de prevenire a faptelor, elemente care, alături de trăsăturile faptei, concură la stabilirea diferențiată a gradului de pericol social, determinând în final atât forma de răspundere pe care o angajează, cât și dozarea sancțiunii în lăuntrul formei de răspundere respective.

de situația de fapt efectiv reținută prin rechizitoriu, respectiv prelevarea de probe biologice de către asistentele medicale #####, #####, ##### și ##### Velemirca, în perioada 21 iulie - 09 noiembrie 2020, în intervalul orar 07:00-10:00, de la aproximativ 9/10 persoane pe zi, ce nu corespundeau definiției de caz, instanța apreciază că fapta s-ar circumscrie unei posibile abateri disciplinare și nu unei infracțiuni de abuz în serviciu, normele privind tragerea la răspundere disciplinară putând atinge scopul urmărit, acela de a asigura disciplina în relațiile de muncă și de producție la nivelul unităților sanitare. Pe cale de consecință, Tribunalul apreciază că fapta reținută în sarcina martorelor #####, #####, ##### și ##### Velemirca pentru care s-a dispus o soluție de netrimiteră în judecată, prin actul de sesizare al instanței, nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de abuz în serviciu prev. de art. 132 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin. 1 C.pen, putându-se reține în sarcina acestora o eventuală abatere disciplinară ce își are izvorul în contractul de muncă încheiat cu angajatorul.

Concluzia de mai sus, este extrem de importantă, întrucât inculpatul #####, #####, #####, a fost trimis în judecată, în considerare faptului că le-a determinat pe cele trei asistente medicale să își încalce atribuțiile de serviciu prevăzute la art. 37, art. 39 alin.2 lit. a, b, c, d, g, art. 241 și art. 242 din Codul muncii, art. 13 lit. i și l, art. 15 și art. 59 alin.2 lit. a, b, c, d, k, s din Regulamentul intern al spitalului, or, instigatorul va răspunde penal doar dacă instigatul a comis cel puțin o tentativă încriminată, condiție neîntrunită în cauză, întrucât cele trei asistente nu au comis o infracțiune pedepsită de legea penală, ci o eventuală abatere disciplinară de la contractul de muncă.

Drept urmare, Tribunalul constată că se impune achitarea inculpatului #####, #####, ##### în baza art. 16 alin. 1 lit. b teza I Cpp, pentru instigare la săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu, dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit, faptă prev. de art. 47 C.pen rap. art. 132 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin. 1 C.pen. (instigare asistente medicale), fapta pentru care a fost trimis în judecată neîntrunind elementele constitutive ale infracțiunii.

Al doilea act de instigare pentru care inculpatul #####, #####, ##### a fost trimis în judecată, se circumscrie determinării inculpatelor #####, #####, #####, director medical și #####, #####, asistent medical coordonator al Ambulatoriului de Boli Infecțioase din cadrul Spitalului Clinic de Boli Infecțioase și Pneumoftiziologie Dr.##### Timișoara să-și încalce la rândul lor, cu știință, atribuțiile de serviciu (art.16, art. 40 alin.1 lit. d, e, art. 111, art. 247, art. 248, art. 250 și art. 251 din Codul muncii, art. 16, 20 și 58 din Regulamentul intern al spitalului și art. 136 din Regulamentul de organizare și funcționare al spitalului privind atribuțiile asistentului medical șef/coordonator) și anume:

a) să nu întreprindă niciun demers pentru constatarea abaterilor disciplinare și aplicarea sancțiunilor corespunzătoare sau, după caz, sesizarea Comisiei de cercetare disciplinară în vederea sancționării celor trei asistente medicale, care în timpul programului de lucru de 8 ore, nu și-au respectat obligațiile prevăzute prin contractul individual de muncă, regulamentul intern al spitalului și fișa postului, deși #####, #####, ##### și ##### aveau la cunoștință de faptul că, #####, #####, ##### și ##### Velemirca, asistente medicale în cadrul Ambulatoriului de Boli Infecțioase, angajate în baza contractelor individuale de muncă (contractul individual de muncă nr. 241 din 23.10.1996, modificat prin actul adițional nr.126/19.02.2007, contractul individual de muncă nr. 195 din 29.03.2013 și contractul individual de muncă nr.3 din 18.01.1998, modificat prin actul adițional nr.128/19.02.2007), în perioada 21 iulie -09 noiembrie

2020, în zilele lucrătoare, timp de trei ore pe zi, în intervalul orar 07:00-10:00, au prestat servicii medicale (prelevare probe biologice în vederea depistării infecției cu virusul SARS CoV-2, încasare contravaloare test RT-PCR și eliberare bonuri fiscale utilizând o casă de marcat mobilă pusă la dispoziție de M-Profilaxis) în beneficiul ## #-Profilaxis;

b) să întocmească și, respectiv, să aprobe foile colective de prezență, în conținutul cărora au fost evidențiate formal orele lucrate de cele trei asistente și, care astfel l-au determinat pe managerul Spitalului Clinic de Boli Infecțioase și Pneumoftiziologie Dr.##### Timișoara, doctor ##### să își încalce atribuțiile de serviciu în calitate de ordonator de credite, prev. de art. 5 din Ordonanța nr.119/1999, privind controlul intern și controlul financiar preventiv, care, a dispus plata integrală a drepturilor salariale pentru cele trei asistente medicale în perioada 21 iulie 2020 – 09 noiembrie 2020

Referitor la acțiunile de determinare săvârșite de inculpatul #####, în raport de cele două inculpate care aveau atribuții în ceea ce privește cercetarea disciplinară și sancționarea celor trei asistente medicale, Parchetul reține că acestea au constat în acțiuni insinuoase, determinate de ascendentul moral pe care inculpatul l-ar fi avut asupra personalului medical, chiar și al directorului medical, astfel încât acesta să nu întreprindă niciun demers privind cercetarea și sancționarea cadrelor medicale aflate în subordine și care desfășurau activități în beneficiul Profilaxis, respectiv, să întocmească și să aprobe foile colective de prezență, care au stat la baza întocmirii statelor de plată.

Totodată, Parchetul reține că, deși nu a existat o solicitare verbală sau scrisă, în mod expres în sensul de a nu lua măsurile legale față de cele trei asistente medicale și de a întocmi și aproba foile colective de prezență, prin modul în care inculpatul și-a exercitat influența asupra cadrelor medicale din spital, le-a determinat inclusiv pe cele două inculpate, în sensul celor arătate.

S-a reținut că datorită ascendentului moral pe care inculpatul ##### îl avea asupra întregului corp medical al spitalului, precum și faptul că acesta avea relații strânse cu factori de decizie atât de la nivel național cât și la nivelul autorităților publice locale, cunoscând că el era cel care a dispus ca asistente medicale să presteze în beneficiul societății la care era asociat servicii medicale în timpul programului de lucru, și tocmai pentru a nu intra în conflict cu acesta, inculpatele ##### și ##### au ignorat cu desăvârșire să-și aducă la îndeplinire atribuțiile de serviciu prevăzute de legislația primară.

Tocmai pentru a nu genera un eventual conflict cu medicul ##### care se bucura de încrederea autorităților publice, care aveau în subordine spitalul (Primăria municipiului Timișoara) și, eventual, să-și piardă funcțiile de conducere pe care le ocupau la acel moment, cele două inculpate, ##### și ##### nu au întreprins niciun demers legal pentru sancționarea celor trei asistente medicale și au procedat la întocmirea și aprobarea foilor colective de prezență.

S-a reținut că inculpata #####, cunoscând că cele trei asistente medicale aflate în coordonarea sa, în timpul programului de lucru prestau servicii medicale și în beneficiul societății la care ##### era asociat, a întocmit foile colective de prezență, pe care la rândul său, în cunoștință de cauză le-a aprobat și inculpata #####.

Drept urmare, în baza acestor foi colective de prezență au fost întocmite statele de plată aprobate de manager, care a și dispus plata integrală a drepturilor salariale cuvenite celor trei asistente medicale pentru perioada iulie-noiembrie 2020.

Potrivit normelor legale, Parchetul susține că cele două inculpate puteau și aveau posibilitatea să constate și, după caz, să sancționeze disciplinar pe cele trei asistente medicale, care în timpul programului de lucru nu și-au respectat obligațiile prevăzute în fișa postului, regulamentul intern și contractul de muncă, fiind astfel încălcate dispozițiile art. 248, art. 250, art. 251 din Codul muncii și art. 16, art. 20, art. 58 din Regulamentul intern și art. 136 din Regulamentul de organizare și funcționare a spitalului

Totodată, s-a reținut că prin întocmirea și avizarea foilor colective de prezență care au stat la baza întocmirii statelor de plată, avizate de managerul #####, acesta a fost determinat să-și încalce atribuțiile de serviciu, în calitate de ordonator de credite, astfel cum sunt reglementate de dispozițiile art. 5 din O.G. nr.119/1999.

Sub aspectul situației de fapt mai sus prezentată, și cu care instanța este sesizată, apreciată de către Ministerul ##### că s-ar circumscrie infracțiunii de instigare la abuz în serviciu, dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit, faptă prev. de art. 47 C.pen rap. la art. 132 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin. 1 C.pen., reținută în sarcina inculpatului #####, se constată că sunt incidente dispozițiile art. 16 alin. 1 lit. b teza I Cpp.

Potrivit prevederilor art. 47 C.pen., instigatorul este persoana care, cu intenție, determină prin orice mijloace pe o altă persoană să săvârșească o faptă prevăzută de legea penală.

Astfel, instigarea este forma participației penale care constă în fapta de a determina cu intenție, prin orice mijloace, de către o persoană (instigatorul) a altei persoane (instigatul), să săvârșească

o faptă prevăzută de legea penală. Hotărârea de a săvârși infracțiunea aparține instigatorului, hotărâre pe care o transmite instigatului, acesta din urmă fiind cel care va comite fapta prevăzută de legea penală. Datorită faptului că hotărârea de a săvârși infracțiunea îi aparține instigatorului, acesta devine autorul moral al infracțiunii, spre deosebire de cel instigat, care este autorul material al faptei prevăzute de legea penală.

Pentru existența instigării, ca formă a participației penale, este necesară efectuarea de către instigator a unei activități de determinare față de instigat, respectiv a unei operațiuni de transplantare, de inoculare în conștiința instigatului a hotărârii de a săvârși o faptă prevăzută de legea penală. Determinarea presupune însușirea hotărârii de a comite o faptă penală de către instigat.

Practica judiciară este unanimă atunci când consideră „că instigarea este condiționată de existența unui îndemn determinant în ce privește săvârșirea infracțiunii, care trebuie să fie anterior comiterii faptei”.

Pentru a se reține în sarcina unei persoane participarea sub forma instigării la săvârșirea unei infracțiuni, este necesar să se stabilească nu numai că ea a îndemnat pe autor să comită infracțiunea, ci și ca îndemnul său a fost determinant în acest sens sau, cu alte cuvinte, că autorul material n-ar fi săvârșit-o fără legătura subiectivă între acesta și autor. După cum s-a reținut și în practica judiciară, instigarea se prezintă ca un comportament criminal, moral, intelectual, particularitatea sa constând în faptul că, deși instigatorul este persoana care ia hotărârea de a comite fapta, ea nu trece la săvârșirea acesteia, ci recurge la o altă persoană, căreia îi transmite, printr-un proces intelectual de determinare, hotărârea săvârșirii unei fapte prevăzute de legea penală.

Aplicând considerațiile de ordin teoretic mai sus amintite la situația de fapt cu care instanța este sesizată prin rechizitoriu, se constată că nu a existat o acțiune sau o activitate concretă, obiectivă, determinată din partea inculpatului ##### de instigarea a inculpatelor ##### și #####.

Aceasta concluzie se deprinde atât din lecturarea rechizitoriului, dar și din probele administrate în cursul cercetării judecătorești.

Chiar în cuprinsul rechizitoriului, procurorul de caz reține la fila 103, alineatul 5, următoarele aspecte extrem de relevante cauzei: „deși nu a existat o solicitare verbală sau scrisă, în mod expres în sensul de a nu lua măsurile legale față de cele trei asistente medicale și de a nu întocmi și aproba foile colective de prezență, prin modul în care inculpatului și-a exercitat influența asupra cadrelor medicale din spital, le-a determinat pe cele două inculpate, în sensul celor arătate”.

Or, instanța apreciază că este de esență reținerii participației penale sub forma instigării ca inculpatul să adreseze o solicitare verbală, o rugămintă, un gest determinant care să inducă inculpatelor ##### și ##### convingerea de a comite presupusa infracțiune pentru care au fost trimise în judecată.

În lipsa unei minime comunicări între inculpatul ##### și inculpatele ##### și ##### sub aspectul neluării unor măsuri legale împotriva celor trei asistente și cu privire la completare foilor colective de muncă, nu se poate crea acel ascendent care face ca voința autorului să fie abolită.

adevărat că este suficient pentru a se reține forma de participare a instigării să existe insinuări, dar și acelea trebuie verbalizate sau expuse cu suficientă precizie pentru care autorul să fie determinat în a comite infracțiunea la care a fost instigat.

Potrivit modului de operare, în speță ar exista o formă de instigare insidioasă sau ascunsă, deoarece instigatorul nu vrea să-și dea în vileag rolul său, însă, în mod abil, strecoară în mintea celui instigat gândul infracțional și îl face să ia o hotărâre în acest sens, lăsând impresia că nu aceasta este intenția sa.

Cu toate acestea, din actele dosarului nu ar rezulta că astfel de acțiuni ar fi avut loc sau s-ar fi purtat discuții între cei trei inculpați despre activitatea celor trei asistente.

Instanța nu împărtășește opina Parchetului în sensul că simplul ascendent moral, neurmat de vreo solicitare/rugămintă/verbalizare/gest chiar ascuns din partea inculpatului ##### adresat celor două inculpate ar reprezenta acțiuni insinuase care să ducă la reținerea infracțiunii de instigare la abuz în serviciu.

Mai mult, nici din probe nu a rezultat faptul că inculpatul ##### le-ar fi solicitat celor două inculpate să nu ia măsurile legale față de cele trei asistente medicale și de a nu întocmi și aproba foile colective de prezență, inculpatele ##### și ##### declarând că nu au existat presiuni, discuții, relații conflictuale, alte acțiuni desfășurate de către inculpatul ##### care să le determine să nu își desfășoare conform legii activitatea medicală sau managerială.

Pe lângă argumentele de mai sus, se va impune achitarea inculpatului ##### și în considerarea faptului că și față de inculpatele ##### și ##### instanța va dispune achitarea conform art. 16 alin. 1 lit. b teza I Cpp, or, așa cum s-a mai precizat pentru ca instigatorul să răspundă penal este necesar ca instigatul să comită cel puțin o tentativă încriminată, condiție neîntrunită în cauză pentru motivele ce vor fi prezentate în continuare.

Inculpata #####

În fapt, aceasta a fost trimisă în judecată, întrucât în calitate de director medical al Spitalului Clinic de Boli Infecțioase și Pneumoftiziologie Dr.##### Timișoara, prin încălcarea cu știință a atribuțiilor de serviciu (art.16, art. 40 alin.1 lit. d, e, art.111, art. 247, art. 248, art. 250 și art. 251 din Codul muncii, art. 16, art. 20, art. 58 din Regulamentul intern al spitalului), cu intenție:

- nu a întreprins nici un demers pentru constatarea abaterilor disciplinare și aplicarea sancțiunilor corespunzătoare sau, după caz, sesizarea Comisiei de cercetare disciplinară în vederea sancționării asistentelor ##### și #####, ##### și ##### Velemirca din cadrul Ambulatoriului de Boli Infecțioase, (angajate în baza contractelor individuale de muncă nr. 241 din 23.10.1996, modificat prin actul adițional nr.126/19.02.2007, contractul individual de muncă nr. 195 din 29.03.2013 și contractul individual de muncă nr.3 din 18.01.1998, modificat prin actul adițional nr.128/19.02.2007) deși avea cunoștință că acestea în perioada 21 iulie-09 noiembrie 2020, în zilele lucrătoare, timp de trei ore pe zi, în intervalul orar 07:00-10:00, în timp ce se aflau în exercitarea atribuțiilor de serviciu la unitatea medicală publică au prestat servicii medicale (prelevare probe biologice în vederea depistării infecției cu virusul SARS CoV-2, încasare contravaloare test RT-PCR și eliberare bonuri fiscale utilizând o casă de marcat mobilă pusă la dispoziție de M-Profilaxis) în beneficiul ## #-Profilaxis, la care medicul ##### era asociat, creând astfel aparența că acestea, prezente la locul de muncă, au prestat servicii medicale doar în beneficiul Spitalului Clinic de Boli Infecțioase și Pneumoftiziologie Dr.##### Timișoara;

- a aprobat foile colective de prezență, care au fost întocmite de asistenta medicală #####, în conținutul cărora au fost evidențiate formal orele lucrate de cele trei asistente medicale din cadrul Ambulatoriului de Boli Infecțioase, și astfel l-a determinat pe managerul Spitalului Clinic de Boli Infecțioase și Pneumoftiziologie Dr.##### Timișoara, doctor ##### să își încalce atribuțiile de serviciu în calitate de ordonator de credite, prev. de art. 5 din Ordonanța nr.119/1999, privind controlul intern și controlul financiar preventiv, care a dispus plata integrală a drepturilor salariale pentru cele trei asistente medicale în perioada 21 iulie 2020 – 09 noiembrie 2020, fapte ce au avut ca urmare prejudicierea unității medicale cu suma totală de 12.172,89 de lei și totodată fiind obținute foloase patrimoniale necuvenite de către ## #-##### SRL în valoare totală de 172.507,50 de lei,

În concret, s-a reținut că sub aspectul laturii obiective a infracțiunii de abuz în serviciu, dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit, faptă prev. de art.132 din Legea 78/2000 rap. la art. 297 alin.1 din Codul penal, faptele inculpatei ##### au constat atât în inacțiuni, respectiv, nu a întreprins demersurile legale privind constatarea și sancționarea abaterilor disciplinare săvârșite de cele trei asistente medicale, atribuție ce îi revenea conform dispozițiilor din Codul muncii, cât și în acțiuni, și anume, a aprobat foile colective de prezență, care certificau faptul că asistente medicale și-au desfășurat activitatea în timpul programului de lucru în interesul angajatorului și, prin aceasta l-a determinat pe managerul ##### să-și încalce atribuțiile de serviciu în calitate de ordonator de credite, prev. de art. 5 din Ordonanța nr.119/1999, privind controlul intern și controlul financiar preventiv.

Astfel, Ministerul ##### impută, în primul rând, inculpatei ##### încălcarea atribuțiilor de serviciu prevăzute de art.16, art. 40 alin.1 lit. d, e, art.111, art. 247, art. 248, art. 250 și art. 251 din Codul muncii, art. 16, art. 20, art. 58 din Regulamentul intern al spitalului.

Din analiza dispozițiilor legale din legislația primară presupus încălcate de către inculpata #####, instanța reține faptul că dispozițiile art. 16 alin. 5 și 6 din Codul muncă, prevăd că munca prestată constituie vechime în muncă și că absențele nemotivate și concediile fără plată se scad din vechimea în muncă, iar art. 111 din Codul muncii definește noțiunea timpului de muncă și nu reglementează nicidecum obligații pe care ar trebui să le respecte inculpata #####.

Cu privire pretinsa încălcare de către inculpata ##### a dispozițiilor art. 40 alin. 1 lit. d și e și art. 247, 248, 250 și 251 din Codul muncii, instanța constată că reprezintă, în fapt, o înșiruire de dispoziții legale care reglementează procedura de aplicarea a sancțiunilor disciplinare, prin care se definește noțiunea abaterii disciplinare și a categoriilor de sancțiuni care pot fi aplicate, precum și prezentarea unor drepturi ale angajatorului. Astfel, acuizarea nu a arătat în mod concret care este norma de drept încălcată de către inculpată și unde este reglementată o obligație concretă în sarcina acesteia.

Încălcarea sau nesocotirea legii, din punctul de vedere al Tribunalului, pentru a atrage răspunderea penală sub aspectul săvârșirii infracțiunii de abuz în serviciu, trebuie să se reflecte într-o nesocotire concretă, expresă a legii, nu într-una generică și care, indiferent de context, de particularitate, ar putea fi interpretată în sens penal.

În al doilea rând, Parchetul susține că elementul material al infracțiunii de abuz în serviciu, reținută în sarcina inculpatei #####, a constat și în următoarea inacțiune: nu a întreprins demersurile legale privind constatarea și sancționarea abaterilor disciplinare săvârșite de cele trei asistente medicale, atribuție ce îi revenea conform dispozițiilor din Codul muncii. Or, Tribunalul amintește că, o inacțiune dobândește semnificație ilicită, doar dacă aceasta reprezintă o încălcare a unei prevederi legale

expres care obligă la un anumit comportament într-o situație determinată. Din lecturarea textelor legale pretins încălcate de către inculpată nu rezultă că legea o obliga la un anumit comportament într-o situație dată, ci doar că angajatorul avea dreptul să pornească demersurile legale.

Mai mult decât atât, exercitarea acțiunii disciplinare nu este o acțiune în sens jurisdicțional, ci o prerogativă a conducerii unității (angajator) ce își are temeiul în contractul individual de muncă, iar pentru rațiuni de legalitate, temeinicie sau oportunitate, angajatorul are și posibilitatea de a opri procedura disciplinară, în orice stadiu.

Cu privire la acțiunea comisă de către inculpata #####, ce s-ar circumscrie laturii obiective a infracțiunii de abuz în serviciu, în sensul că a aprobat foile colective de prezență, care au fost întocmite de asistenta medicală #####, în conținutul cărora au fost evidențiate formal orele lucrate de cele trei asistente medicale din cadrul Ambulatoriului de Boli Infecțioase, și astfel l-a determinat pe managerul Spitalului Clinic de Boli Infecțioase și Pneumoftiziologie Dr. ##### Timișoara, doctor ##### să își încalce atribuțiile de serviciu în calitate de ordonator de credite, prev. de art. 5 din Ordonanța nr.119/1999, privind controlul intern și controlul financiar preventiv, instanța constată, în primul rând că, în esență, ar fi vorba de o participație improprie (inculpata ##### ar fi acționat ca un instigator) la săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu comisă de martorul ##### (în calitate de autor fără vinovăție).

Pentru a fi în prezența unei participații improprie (intenție - lipsă vinovăție), trebuia ca autorul (martorul #####) să comită o faptă căreia să nu îi lipsească tipicitatea obiectivă a faptei prevăzute de legea penală. Din situația de fapt prezentată de către Direcția Națională Anticorupție, instanța nu poate identifica tiparul abstract care să se suprapună spre cel concret, a faptei fără vinovăție comise de către martorul #####.

Se menționează că martorul ##### ar fi comis infracțiunea de abuz în serviciu, fără vinovăție, întrucât ar fi încălcat (determinat fiind de inculpatele ##### și #####) legislația primară prevăzută de dispozițiile art. 5 din Ordonanța nr. 119/1999.

Conform art. 5 din Ordonanța nr. 119/1999 „Conducătorii entităților publice, precum și persoanele care gestionează fonduri publice și/sau patrimoniu public au obligația să realizeze o bună gestiune financiară prin asigurarea legalității, regularității, economicității, eficacității și eficienței în desfășurarea activității”.

Lecturând textul legal mai sus amintit, instanța constată că dispozițiile invocate ca fiind încălcate nu prevăd vreo obligație concretă în sarcina martorului #####, ci stabilesc că persoanele și conducătorii care gestionează bani publici trebuie să acționeze pentru respectarea legalității, regularității, economicității, eficacității și eficienței gestiunii financiare. Niciunul dintre aceste texte nu instituie însă vreo obligație concretă în sarcina martorului. În realitate, textul invocat prevede o obligație cu caracter general, a gestionarilor fondurilor publice de a-și îndeplini îndatoririle de serviciu cu profesionalism, regularitate și în conformitate cu legea, precum și obligația acestora de a se abține de la orice faptă prin care ar putea crea prejudicii gestiunii financiare. Această obligație este reglementată în vederea asigurării îndeplinirii de către gestionarii publici, cu corectitudine, profesionalism și probitate, a atribuțiilor ce le revin, neputând constitui per se un „suport” al infracțiunii de abuz în serviciu, ci potențiale prevederi de raportare a normelor ce reglementează infracțiunea anterior menționată.

Astfel, comportamentul interzis trebuie impus de către legiuitor chiar prin lege neputând fi dedus, eventual, din raționamente ale judecătorului de natură să substituie normele juridice. ##### în vedere consecința pe care reglementarea unei atribuții de serviciu o are în materia incriminării penale a acestei fapte, funcționarul public trebuie să poată determina, fără echivoc care este comportamentul ce poate avea semnificație penală, iar această determinare se poate face numai dacă obligația care trebuie respectată este prevăzută în mod concret în legislația primară într-o anumită situație determinată.

Cu privire la pretinsa încălcarea a dispozițiilor art. 16 și 20 din Regulamentul intern și art. 58 din Regulamentul intern al spitalului de către inculpata #####, instanța constată că aceste presupuse încălcări (care oricum nu impun o anumită conduită, ci definesc abaterea disciplinară, modul de stabilire a sancțiunii disciplinare, precum și drepturile angajatorului) nu sunt dispoziții din legislația primară necesar a fi încălcate pentru reținerea infracțiunii de abuz în serviciu.

s-ar considera că dispozițiile de mai sus ar putea atrage răspunderea penală a inculpatei întrucât reflectă dispoziții generale din legea primară, s-ar încălca cele statuate de Curtea Constituțională a României care a specificat clar că obligația, în sine, de serviciu încălcată trebuie să reprezinte o prevedere legală expresă, care obligă subiectul activ la un anumit comportament, dar și cele ale noilor dispoziții prevăzute de art. 297 C.pen.

Pe cale de consecință, instanța apreciază că se impune achitarea inculpatei ##### cu privire la săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu, dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit, faptă prev. art. 132 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin. 1 C.pen., fiind

incidente art. 16 alin. 1 lit. b teza I Cpp.

Inculpata ##### #.#.#.#.#.#.#.#.#.#.#.

Situația inculpatei ##### #.#.#.#.#.#.#.#.#.#.# este asemănătoare cu cea a inculpatei ##### #.#.#.#.#.#.#.#.#.#.#, în ceea ce privește incidența cazului de achitare prevăzut de art. 16 alin. 1 lit. b teza Cpp.

Instanța constată că inculpata ##### #.#.#.#.#.#.#.#.#.#.# a fost trimisă în judecată întrucât aceasta în calitate de asistent medical coordonator al Ambulatoriului de Boli Infecțioase de la Spitalul Clinic de Boli Infecțioase și Pneumoftiziologie Dr.##### #.#.#.#.#.#.#.#.#.#.# Timișoara, prin încălcarea cu știință a atribuțiilor de serviciu (art.16, art. 40 alin.1 lit. d, e, art. 111, art. 247, art. 248, art. 250 și art. 251 din Codul muncii, art. 136 din Regulamentul de organizare și funcționare al spitalului privind atribuțiile asistentului medical șef/coordonator), cu intenție:

- nu a întreprins niciun demers pentru constatarea abaterilor disciplinare săvârșite în timpul programului de lucru de cele trei asistente medicale, ##### #.#.#.#.#.#.#.#.#.#.#, ##### #.#.#.#.#.#.#.#.#.#.# și ##### #.#.#.#.#.#.#.#.#.#.# Velemirca din cadrul Ambulatoriului de Boli Infecțioase, (angajate în baza contractelor individuale de muncă nr. 241 din 23.10.1996, modificat prin actul adițional nr.126/19.02.2007, contractul individual de muncă nr. 195 din 29.03.2013 și contractul individual de muncă nr.3 din 18.01.1998, modificat prin actul adițional nr.128/19.02.2007) deși avea cunoștință că acestea în timp ce se aflau în exercitarea atribuțiilor de serviciu la unitatea medicală publică, în perioada 21 iulie-09 noiembrie 2020, în zilele lucrătoare, timp de trei ore pe zi, în intervalul orar 07:00-10:00, au prestat servicii medicale (prelevare probe biologice în vederea depistării infecției cu virusul SARS CoV-2, încasare contravaloare test RT-PCR și eliberare bonuri fiscale utilizând o casă de marcat mobilă pusă la dispoziție de M-Profilaxis) în beneficiul ## # -Profilaxis, creând astfel aparența că acestea, prezente la locul de muncă, au prestat servicii medicale doar în beneficiul Spitalului Clinic de Boli Infecțioase și Pneumoftiziologie Dr.##### #.#.#.#.#.#.#.#.#.#.# Timișoara;

- a întocmit foile colective de prezență, care au fost aprobate de directorul medical ##### #.#.#.#.#.#.#.#.#.#.#, în conținutul cărora au fost evidențiate formal orele lucrate de cele trei asistente, și astfel l-a determinat pe managerul Spitalului Clinic de Boli Infecțioase și Pneumoftiziologie Dr.##### #.#.#.#.#.#.#.#.#.#.# Timișoara, doctor ##### #.#.#.#.#.#.#.#.#.#.# să își încalce atribuțiile de serviciu în calitate de ordonator de credite, prev. de art. 5 din Ordonanța nr.119/1999, privind controlul intern și controlul financiar preventiv, care, a dispus plata integrală a drepturilor salariale pentru cele trei asistente medicale în perioada 21 iulie 2020 – 09 noiembrie 2020, fapte ce au avut ca urmare prejudicierea unității medicale cu suma totală de 12.172,89 de lei și totodată fiind obținute foloase patrimoniale necuvenite de către ## #-##### #.#.#.#.#.#.#.#.#.#.# SRL în valoare totală de 172.507,50 de lei.

Sub aspectul laturii obiective a infracțiunii de abuz în serviciu, dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit, faptă prev. de art.132 din Legea 78/2000 rap. la art. 297 alin.1 din Codul penal, Ministerul ##### #.#.#.#.#.#.#.#.#.#.# a reținut că fapta inculpatei ##### #.#.#.#.#.#.#.#.#.#.# a constat în inacțiunea acesteia care nu a întreprins demersurile legale privind constatarea abaterilor disciplinare săvârșite de cele trei asistente medicale aflate în coordonarea sa, atribuție ce îi revenea conform dispozițiilor din Codul muncii și Regulamentului de organizare și funcționare a spitalului și totodată în acțiunea de întocmire a foilor colective de prezență, care certificau faptul că cele trei asistente medicale și-au desfășurat activitatea în timpul programului de lucru în interesul angajatorului.

Astfel, prin faptul că inculpata ##### #.#.#.#.#.#.#.#.#.#.#, în calitatea sa de asistent medical coordonator al Ambulatoriului de Boli Infecțioase de la Spitalul Clinic de Boli Infecțioase și Pneumoftiziologie Dr.##### #.#.#.#.#.#.#.#.#.#.# Timișoara, care avea în coordonare personalul medical al Ambulatoriului, nu a întreprins măsurile legale reglementate de Codul muncii și Regulamentul de organizare și funcționare a spitalului, în sensul de a constata abaterile disciplinare și implicit sesizarea organelor abilitate să aplice sancțiunile legale, și-a încălcat, în mod intenționat, atribuțiile sale de serviciu astfel cum sunt reglementate în legislația primară și anume, dispozițiile art.16, art. 40 alin.1 lit. d, e, art. 111, art. 247, art. 248, art. 250 și art. 251 din Codul muncii, art. 136 din Regulamentul de organizare și funcționare a spitalului privind atribuțiile asistentului medical șef/coordonator.

Prin acțiunile sale de întocmire a foilor colective de prezență, aprobate de ##### #.#.#.#.#.#.#.#.#.#.#, inculpata ##### #.#.#.#.#.#.#.#.#.#.# l-a determinat pe managerul Spitalului Clinic de Boli Infecțioase și Pneumoftiziologie Dr.##### #.#.#.#.#.#.#.#.#.#.# Timișoara, doctor ##### #.#.#.#.#.#.#.#.#.#.# să își încalce atribuțiile de serviciu în calitate de ordonator de credite, prev. de art. 5 din Ordonanța nr.119/1999, privind controlul intern și controlul financiar preventiv, care a dispus plata integrală a drepturilor salariale pentru cele trei asistente medicale în perioada 21 iulie 2020 – 09 noiembrie 2020.

Astfel, Parchetul impută inculpatei ##### #.#.#.#.#.#.#.#.#.#.# încălcarea atribuțiilor de serviciu prevăzute de art.16, art. 40 alin.1 lit. d, e, art.111, art. 247, art. 248, art. 250 și art. 251 din Codul muncii și art. 136 din Regulamentul de organizare și funcționare al spitalului privind atribuțiile asistentului medical șef/coordonator).

Din analiza dispozițiilor legale din legislația primară presupus încălcate de către inculpata ##### #.#.#.#.#.#.#.#.#.#.#

#####, instanța reține faptul că dispozițiile art. 16 alin. 5 și 6 din Codul muncă, prevăd că munca prestată constituie vechime în muncă și că absențele nemotivate și concediile fără plată se scad din vechimea în muncă, iar art. 111 din Codul muncii definește noțiunea timpului de muncă și nu reglementează nicidecum obligații pe care ar trebui să le respecte inculpata ##### #####.

Cu privire pretinsa încălcare de către inculpata a dispozițiilor art. 40 alin. 1 lit. d și e, alin. 2 și art. 247, 248, 250 și 251 din Codul muncii, instanța constată că reprezintă, în fapt, o înșiruire de dispoziții legale care reglementează procedura de aplicarea a sancțiunilor disciplinare, prin care se definește noțiunea abaterii disciplinare și a categoriilor de sancțiuni care pot fi aplicate, precum și prezentarea unor drepturi și obligații ale angajatorului. Astfel, acuzarea nu a arătat în mod concret care este norma de drept încălcată de către inculpata și unde este reglementată o obligație concretă în sarcina acesteia.

Încălcarea sau nesocotirea legii, din punctul de vedere al Tribunalului, pentru a atrage răspunderea penală sub aspectul săvârșirii infracțiunii de abuz în serviciu, trebuie să se reflecte într-o nesocotire concretă, expresă a legii, nu într-una generică și care, indiferent de context, de particularitate, ar putea fi interpretată în sens penal.

Parchetul susține că inculpata ##### ##### a comis următoarea inacțiune: nu a întreprins demersurile legale privind constatarea și sancționarea abaterilor disciplinare săvârșite de cele trei asistente medicale, atribuție ce îi revenea conform dispozițiilor din Codul muncii și Regulamentului de organizare și funcționare a spitalului. Or, amintește Tribunalul că, o inacțiune dobândește semnificație ilicită, doar dacă aceasta reprezintă o încălcare a unei prevederi legale exprese care obligă la un anumit comportament într-o situație determinată. Din lecturarea textelor legale pretins încălcate de către inculpată nu rezultă că legea o obliga la un anumit comportament într-o situație dată, ci doar că angajatorul avea dreptul să pornească demersurile legale.

Cu privire la acțiunea comisă de către inculpată, în sensul că a întocmit foile colective de prezență, care certificau faptul că asistentele medicale și-au desfășurat activitatea în timpul programului de lucru în interesul angajatorului, și astfel l-a determinat pe managerul Spitalului Clinic de Boli Infecțioase și Pneumoftiziologie Dr. ##### Timișoara, doctor ##### să își încalce atribuțiile de serviciu în calitate de ordonator de credite, prev. de art. 5 din Ordonanța nr. 119/1999, privind controlul intern și controlul financiar preventiv, instanța constată, în primul rând, că, în esență, ar fi vorba de o participație improprie (inculpata ##### ar fi acționat ca un instigator) la săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciul comisă de martorul ##### (în calitate de autor fără vinovăție).

Pentru a fi în prezenta unei participații improprie (intenție - lipsă vinovăție), trebuia ca autorul (martorul #####) să comită o faptă căreia să nu îi lipsească tipicitatea obiectivă a faptei prevăzute de legea penală. Din situația de fapt prezentată de către Direcția Națională Anticorupție, instanța nu poate identifica tiparul abstract care să se suprapună spre cel concret, a faptei fără vinovăție comise de către martorul #####.

Se menționează că martorul ##### ar fi comis infracțiunea de abuz în serviciul, fără vinovăție, întrucât ar fi încălcat (determinat fiind de inculpatele ##### și #####) legislația primară prevăzută de dispozițiile art. 5 din Ordonanța nr. 119/1999.

Conform art. 5 din Ordonanța nr. 119/1999 „Conducătorii entităților publice, precum și persoanele care gestionează fonduri publice și/sau patrimoniu public au obligația să realizeze o bună gestiune financiară prin asigurarea legalității, regularității, economicității, eficacității și eficienței în desfășurarea activității”.

Lecturând textul legal mai sus amintit, instanța constată că dispozițiile invocate ca fiind încălcate nu prevăd vreo obligație concretă în sarcina martorului #####, ci stabilesc că persoanele și conducătorii care gestionează bani publici trebuie să acționeze pentru respectarea legalității, regularității, economicității, eficacității și eficienței gestiunii financiare. Niciunul dintre aceste texte nu instituie însă vreo obligație concretă în sarcina martorului. În realitate, textul invocat prevede o obligație cu caracter general, a gestionarilor fondurilor publice, de a-și îndeplini îndatoririle de serviciu cu profesionalism, regularitate și în conformitate cu legea, precum și obligația acestora de a se abține de la orice faptă prin care ar putea crea prejudicii gestiunii financiare. Această obligație este reglementată în vederea asigurării îndeplinirii de către gestionarii publici, cu corectitudine, profesionalism și probitate, a atribuțiilor ce le revin, neputând constitui per se un "suport" al infracțiunii de abuz în serviciu, ci potențiale prevederi de raportare a normelor ce reglementează infracțiunea anterior menționată.

Astfel, comportamentul interzis trebuie impus de către legiuitor chiar prin lege neputând fi dedus, eventual, din raționamente ale judecătorului de natură să substituie normele juridice. ##### în vedere consecința pe care reglementarea unei atribuții de serviciu o are în materia incriminării penale a acestei fapte, funcționarul public trebuie să poată determina, fără echivoc care este comportamentul ce poate avea semnificație penală, iar această determinare se poate face numai dacă obligația care trebuie respectată este prevăzută în mod concret în legislația primară într-o anumită situație determinată.

Cu privire la pretinsa încălcarea a dispozițiilor art. 136 din Regulamentul de organizare și funcționare al spitalului, instanța constată că aceste presupuse încălcări nu sunt dispoziții din legislația primară necesar a fi încălcare pentru reținerea infracțiunii de abuz în serviciu.

Un argument în plus și comun pentru care se impune achitarea inculpatelor ##### și ##### și ##### și #####, vizează lipsa calității acestora de angajatori (cu referire la încălcarea atribuțiilor de serviciu prevăzute de dispozițiile art. 40 alin. 1 lit. d și e, art. 247, art. 248, art. 250 și art. 251 din Codul Muncii)

Astfel, noțiunea de angajator, la care se referă dispozițiile legale a fost definită de art. 14 alin. 1 Codul muncii, textul statuând că „prin angajator se înțelege persoana fizică sau juridică ce poate, potrivit legii, să angajeze forță de muncă pe bază de contract individual de muncă”.

Potrivit art. 14 alin. 2 Codul muncii, persoana juridică poate încheia contracte individuale de muncă, în calitate de angajator, din momentul dobândirii personalității juridice. În mod evident, nu se poate ridica problema existenței unui subiect colectiv de drept, fără existența personalității juridice. Ca și persoana fizică, persoana juridică dispune de capacitate de folosință și de exercițiu. În ceea ce privește capacitatea de folosință, potrivit art. 206 alin. 1 din C.civ., persoana juridică poate avea orice drepturi și obligații civile, afară de acelea care, prin natura lor sau potrivit legii, nu pot aparține decât unei persoane fizice. Capacitatea de exercițiu a persoanei juridice constă în aptitudinea subiectului colectiv de drept de a dobândi și exercita drepturi și de a-și asuma obligațiile, prin încheierea de acte juridice. Întrucât persoana juridică trebuie să participe la circuitul juridic prin încheierea de acte a căror esență este voința, bazată pe discernământ, legiuitorul a adoptat soluția reprezentării persoanei juridice de către organele sale de conducere, astfel că, în ceea ce o privește, reprezentarea sa legală nu este numai necesară, ci și obligatorie.

În acest sens, art. 209 din C.civ., prevede că „persoana juridică își exercită drepturile și își îndeplinește obligațiile prin organele sale de administrare, de la data constituirii lor. Au calitatea de organe de administrare, în sensul alin. (1), persoanele fizice sau persoanele juridice care, prin lege, actul de constituire sau statut, sunt desemnate să acționeze, în raporturile cu terții, individual sau colectiv, în numele și pe seama persoanei juridice. Raporturile dintre persoana juridică și cei care alcătuiesc, prin analogie, regulilor mandatului, dacă nu s-a prevăzut altfel prin lege, actul de constituire sau statut”.

De asemenea, Tribunalul reține că potrivit art. 277 din Codul Muncii prevede că „funcțiile de conducere sunt cele definite prin lege sau prin reglementări interne ale angajatorului”.

Din textele legale expuse mai sus rezultă că noțiunea de angajator definită în art. 14 din Codul muncii este distinctă de cea de salariat cu funcție de conducere reglementată în art. 277 din Codul muncii și care are o sferă mult mai largă, întrucât nu toți salariații cu funcții de conducere exercită drepturile și obligațiile persoanei juridice (pentru a putea fi identificați cu aceasta), ci numai aceia cărora prin lege, act de constituire sau statut, (în funcție de natura persoanei juridice) le-au fost conferite aceste puteri.

În contextul cauzei de față, angajatorul, Spitalul Clinic de Boli Infecțioase și Pneumoftiziologie Dr.##### Timișoara, este o instituție publică, cu personalitate juridică, funcționează în baza Legii nr. 95 din 2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare și este subordonată Primăriei Municipiului Timișoara, conform H.G. nr.529/2010 și a Hotărârii nr.289/29.07.2010 a Consiliului Local al Municipiului Timișoara prin încheierea unui protocol în baza H.G. nr.56 din 29.01.2009 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a OUG nr.162/2008 privind transferul ansamblului de atribuții și competențe exercitate de Ministerul Sănătății către autoritățile administrației publice locale

Potrivit art. 176 alin.1 din Legea 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății: Spitalul public este condus de un manager, persoană fizică sau juridică.

De asemenea, potrivit art. 14 litera a alin. 4 pct. 2 și 3 din Regulamentul de organizare și funcționare a Spitalului Clinic de Boli Infecțioase și Pneumoftiziologie ##### Timișoara, managerul reprezintă spitalul în relațiile cu terțe persoane fizice și juridice și încheiere acte juridice în numele și pe seama spitalului, conform legii.

Tribunalul reține că potrivit art. 13 din Regulament, conducerea executivă a spitalului este asigurată de Comitetul Director, însă doar managerul reprezintă Spitalul și exercită atribuțiile acestuia în calitate de persoană juridică.

În raport cu ansamblul dispozițiilor mai sus menționate rezultă că în situația Spitalului Clinic de Boli Infecțioase și Pneumoftiziologie ##### Timișoara, calitatea de angajator, singurul care, potrivit art. 247 din Codul muncii dispune de prerogativa disciplinară, o avea doar managerul acestuia, în persoana martorului #####.

Rezultă că pentru toate celelalte funcții de director medical (inculpata #####) și asistent medical coordonator (#####) dispozițiile art. 40 alin. 1 lit. a - f din Codul muncii referitoare la drepturile angajatorului nu pot constitui legislație primară.

Totodată, având în vedere că acuzația penală este circumscrisă prin actul de sesizare încălcării prevederilor din Codul muncii (art. 40, 247 și următoarele) care decurg din calitatea de angajator sau sunt în strânsă legătură cu prerogativa disciplinară (astfel cum au fost anterior detaliate), constatarea lipsei acestei calități face ca fapta pentru care aceste inculpate au fost trimise în judecată să nu îndeplinească elementele constitutive ale infracțiunii de abuz în serviciu, dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit, prev. de art. 132 din Legea 78/2000 rap. la art. 297 alin. 1 C.pen.

de cele de mai sus, Tribunalul constată că nici inculpata ##### și nici inculpata ##### nu au fost desemnate prin dispoziție să îndeplinească atribuțiile managerului de spital. Ca atare, față de argumentele expuse acestea nu aveau calitatea de angajator și nici atribuții de serviciu în exercitarea prerogativei disciplinare, potrivit legislației primare, respectiv art. 247 rap. la art. 40 lit. e) din Codul muncii.

Nu pot fi reținute nici dispozițiile art. 136 din Regulamentul de organizare și funcționare al spitalului privind atribuțiile asistentului medical șef/coordonator, referitoare la obligația de a face propuneri/raportări pentru aplicarea sancțiunilor disciplinare, întrucât reprezintă reglementări cu caracter secundar ce nu-și au izvorul în legislația primară (prevederile art. 40 din Legea nr. 53/2003 privind Codul muncii nefiind incidente) și exced astfel sferei de aplicabilitate potrivit deciziilor Curții Constituționale.

În raport cu cele menționate, Tribunalul constată că nu este îndeplinită una din condițiile conținutului constitutiv al infracțiunii reținute în sarcina inculpatelor, prevăzută de art. 132 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin. 1 C.pen., așa încât fapta comisă de acestea nu este prevăzută de legea penală, urmând a fi dispusă soluția achitării inculpatelor ##### și #####, potrivit art. 396 alin. 5 raportat la art.16 alin. 1 lit. b teza I Cpp.

Inculpata #####.

Inculpata ##### a fost trimisă în judecată întrucât, în calitate de medic la ##-##### SRL, cu intenție, fie în mod direct, fie în mod indirect, folosindu-se de influența pe care inculpatul ##### o avea în calitate de medic-șef de secție în cadrul Spitalul Clinic de Boli Infecțioase și Pneumoftiziologie Dr.##### Timișoara, le-a determinat:

-atât pe asistentele medicale #####, ##### și ##### Velemirca, din cadrul Ambulatoriului de Boli Infecțioase, angajate în baza contractelor individuale de muncă (contractul individual de muncă nr. 241 din 23.10.1996, modificat prin actul adițional nr.126/19.02.2007, contractul individual de muncă nr. 195 din 29.03.2013 și contractul individual de muncă nr.3 din 18.01.1998, modificat prin actul adițional nr.128/19.02.2007) să-și încalce atribuțiile de serviciu (art. 37, art. 39 alin.2 lit. a, b, c, d, g, art. 241 și art. 242 din Codul muncii, art. 13 lit. i și l, art. 15 și art. 59 alin.2 lit. a, b, c, d, k, s din Regulamentul intern al spitalului), prin aceea că, le-a solicitat ca în timp ce se aflau în exercitarea atribuțiilor de serviciu la unitatea medicală publică, în perioada 21 iulie -09 noiembrie 2020, în zilele lucrătoare, să presteze servicii medicale (prelevare probe biologice în vederea depistării infecției cu virusul SARS CoV-2, încasare contravaloare test RT-PCR și eliberare bonuri fiscale utilizând o casă de marcat mobilă pusă la dispoziție de M-Profilaxis) în beneficiul ## #-Profilaxis, la care ##### avea calitatea de asociat;

-cât și pe #####, director medical și pe #####, asistent medical coordonator al Ambulatoriului de Boli Infecțioase din cadrul Spitalului Clinic de Boli Infecțioase și Pneumoftiziologie Dr.##### Timișoara și-și încalce la rândul lor, cu știință, atribuțiilor de serviciu (art.16, art. 40 alin.1 lit. d, e, art. 111, art. 247, art. 248, art. 250 și art. 251 din Codul muncii, art. 16, art. 20 și art. 58 din Regulamentul intern al spitalului și art. 136 din Regulamentul de organizare și funcționare a spitalului privind atribuțiile asistentului medical șef/coordonator) și anume:

a) să nu întreprindă nici un demers pentru constatarea abaterilor disciplinare și aplicarea sancțiunilor corespunzătoare sau, după caz, sesizarea Comisiei de cercetare disciplinară în vederea sancționării celor trei asistente medicale, care în timpul programului de lucru de 8 ore, nu și-au respectat obligațiile prevăzute prin contractul individual de muncă, regulamentul intern al spitalului și fișa postului, deși ##### și ##### aveau la cunoștință de faptul că, #####, ##### și ##### Velemirca, asistente medicale în cadrul Ambulatoriului de Boli Infecțioase, angajate în baza contractelor individuale de muncă (contractul individual de muncă nr. 241 din 23.10.1996, modificat prin actul adițional nr.126/19.02.2007, contractul individual de muncă nr. 195 din 29.03.2013 și contractul individual de muncă nr.3 din 18.01.1998, modificat prin actul adițional nr.128/19.02.2007), în perioada 21 iulie -09 noiembrie 2020, în zilele lucrătoare, timp de trei ore pe zi, în intervalul orar 07:00-10:00, au prestat servicii medicale (prelevare probe biologice în vederea depistării infecției cu virusul SARS CoV-2, încasare contravaloare test RT-PCR și eliberare bonuri fiscale utilizând o casă de marcat mobilă pusă la dispoziție de M-Profilaxis) în beneficiul ## #-Profilaxis;

b) să întocmească și, respectiv, să aprobe foile colective de prezență, în conținutul cărora au fost evidențiate formal orele lucrate de cele trei asistente, și care, astfel l-au determinat pe managerul Spitalului

Clinic de Boli Infecțioase și Pneumoftiziologie Dr.##### Timișoara, doctor ##### să își încalce atribuțiile de serviciu în calitate de ordonator de credite, prev. de art. 5 din Ordonanța nr.119/1999, privind controlul intern și controlul financiar preventiv, care, a dispus plata integrală a drepturilor salariale pentru cele trei asistente medicale în perioada 21 iulie 2020 – 09 noiembrie 2020, fapte ce au avut ca urmare prejudicierea unității medicale cu suma totală de 12.172,89 de lei și totodată fiind obținute foloase patrimoniale necuvenite de către ##-##### SRL în valoare totală de 172.507,50 de lei.

În concret, sub aspectul laturii obiective a infracțiunii de instigare la abuz în serviciu, dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit, faptă prev. de art. 47 din Codul penal rap la art.132 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin.1 din C.pen, Direcția Națională Anticorupție a reținut că inculpata ##### a solicitat cadrelor medicale din spital, respectiv celor trei asistente medicale, să facă prelevări de probe biologice și să încaseze sumele de bani pe care le achitau pacienții care se testau al cerere, aceasta fiind și cea care aproape zi de zi mergea și ridica sumele de bani încasate de personalul angajat al spitalului pentru Clinica Profilaxis.

S-a reținut că folosindu-se de influența pe care inculpatul ##### o avea în rândul cadrelor medicale din subordine, inculpata #####, având totodată și reprezentarea faptului că acesta era abilitat să dispună cu privire la sarcinile de serviciu pe care aveau să le aducă a îndeplinire personalul medical din subordine, atât în mod direct cât și indirect a solicitat explicit celor trei asistente medicale, ca în timpul programului de lucru al acestora la unitatea sanitară publică să presteze servicii medicale și în interesul pacienților Profilaxis, urmărind în acest mod, obținerea de foloase necuvenite pentru societatea la care era angajată în calitate de medic.

Totodată, inculpata #####, folosindu-se de influența pe care inculpatul ##### o avea în calitate de medic-șef de secție în rândul cadrelor medicale din spital, le-a determinat pe inculpatele ##### și #####, să își încalce la rândul lor, cu știință, atribuțiile de serviciu

Referitor la acțiunile de determinare, s-a reținut că au fost săvârșite de inculpatul ##### și în mod indirect prin intermediul inculpatei #####, a cărei prezență în incinta Spitalului, mai precis a locului unde cele trei asistente medicale își desfășurau activitatea a reprezentat un factor de presiune și asupra inculpatelor ##### și #####, raportat și la ascendentul moral pe care acesta îl avea asupra cadrelor medicale din spital, fiind în realitate adevăratul coordonator al activității medicale.

Potrivit normelor legale, Parchetul a apreciat că cele două inculpate ##### și ##### puteau și aveau posibilitatea să constate și, după caz, să sancționeze disciplinar pe cele trei asistente medicale, care în timpul programului de lucru nu și-au respectat obligațiile prevăzute în fișa postului, regulamentul intern și contractul de muncă, însă, instigate fiind de ##### și-au încălcat aceste atribuții.

Acțiunile de determinare ale inculpatei ##### au vizat atât acțiuni săvârșite cu intenție de către inculpatele ##### și #####, cât și acțiuni săvârșite fără vinovăție de către martorele Velemirca, ##### și, respectiv, o determinare la determinare a managerului spitalului, care fără vinovăție, și-ar fi încălcat atribuțiile de serviciu.

de starea de fapt mai sus prezentată, Tribunalul constată că situația inculpatei ##### este asemănătoare cu cea a inculpatului #####, iar argumentele pentru care instanța va dispune achitarea inculpatei ##### sunt comune cu cele ale inculpatului #####.

În prezenta cauză, instanța, observă, în primul rând, că inculpata a fost trimisă în judecată întrucât le-ar fi instigat pe cele trei asistente Velemirca, ##### să își încalce atribuțiile de serviciu impuse de dispozițiile art. 37, art. 39 alin.2 lit. a, b, c, d, g, art. 241 și art. 242 din Codul muncii, art. 13 lit. i și l, art. 15 și art. 59 alin.2 lit. a, b, c, d, k, s din Regulamentul intern al spitalului.

Fără a relua agrementele prezentate în cazul inculpatului #####, Tribunalul apreciază că fapta reținută în sarcina martorelor ##### și Velemirca pentru care s-a dispus o soluție de netrimitere în judecată, prin actul de sesizare al instanței, nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de abuz în serviciu prev. de art. 132 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin. 1 C.pen, putându-se reține în sarcina acestora o eventuală abatere disciplinară ce își are izvorul în contractul de muncă încheiat cu angajatorul.

Concluzia de mai sus, este extrem de importantă, întrucât și inculpata #####, a fost trimisă în judecată, în considerare faptului că le-a determinat pe cele trei asistente medicale să își încalce atribuțiile de serviciu prevăzute la art. 37, art. 39 alin.2 lit. a, b, c, d, g, art. 241 și art. 242 din Codul muncii, art. 13 lit. i și l, art. 15 și art. 59 alin.2 lit. a, b, c, d, k, s din Regulamentul intern al spitalului, or, instigatorul va răspunde penal doar dacă instigatul a comis cel puțin o tentativă încriminată, condiție neîntrunită în cauză, întrucât cele trei asistente nu au comis o infracțiune pedepsită de legea penală, ci o eventuală abatere disciplinară de la

contractul de muncă.

Al doilea act de instigare pentru care inculpata a fost trimisă în judecată, se circumscrie determinării inculpatelor ##### și #####, director medical și ##### asistent medical coordonator al Ambulatoriului de Boli Infecțioase din cadrul Spitalului Clinic de Boli Infecțioase și Pneumoftiziologie Dr. ##### Timișoara și-și încalce la rândul lor, cu știință, atribuțiile de serviciu (art.16, art. 40 alin.1 lit. d, e, art. 111, art. 247, art. 248, art. 250 și art. 251 din Codul muncii, art. 16, 20 și 58 din Regulamentul intern al spitalului și art. 136 din Regulamentul de organizare și funcționare al spitalului privind atribuțiile asistentului medical șef/coordonator) și anume:

a) să nu întreprindă niciun demers pentru constatarea abaterilor disciplinare și aplicarea sancțiunilor corespunzătoare sau, după caz, sesizarea Comisiei de cercetare disciplinară în vederea sancționării celor trei asistente medicale, care în timpul programului de lucru de 8 ore, nu și-au respectat obligațiile prevăzute prin contractul individual de muncă, regulamentul intern al spitalului și fișa postului, deși ##### și ##### și ##### aveau la cunoștință de faptul că, #####, ##### și ##### Velemirca, asistente medicale în cadrul Ambulatoriului de Boli Infecțioase, angajate în baza contractelor individuale de muncă (contractul individual de muncă nr. 241 din 23.10.1996, modificat prin actul adițional nr.126/19.02.2007, contractul individual de muncă nr. 195 din 29.03.2013 și contractul individual de muncă nr.3 din 18.01.1998, modificat prin actul adițional nr.128/19.02.2007), în perioada 21 iulie -09 noiembrie 2020, în zilele lucrătoare, timp de trei ore pe zi, în intervalul orar 07:00-10:00, au prestat servicii medicale (prelevare probe biologice în vederea depistării infecției cu virusul SARS CoV-2, încasare contravaloare test RT-PCR și eliberare bonuri fiscale utilizând o casă de marcat mobilă pusă la dispoziție de M-Profilaxis) în beneficiul ## #-Profilaxis;

b) să întocmească și, respectiv, să aprobe foile colective de prezență, în conținutul cărora au fost evidențiate formal orele lucrate de cele trei asistente și, care astfel l-au determinat pe managerul Spitalului Clinic de Boli Infecțioase și Pneumoftiziologie Dr. ##### Timișoara, doctor ##### să își încalce atribuțiile de serviciu în calitate de ordonator de credite, prev. de art. 5 din Ordonanța nr.119/1999, privind controlul intern și controlul financiar preventiv, care, a dispus plata integrală a drepturilor salariale pentru cele trei asistente medicale în perioada 21 iulie 2020 – 09 noiembrie 2020

Înainte de a face o analiză, în concret, a acțiunilor de determinare ale inculpatei #####, se impune a se sublinia, cu titlu preliminar, că se va dispune achitarea inculpatei pentru instigare la infracțiunea de abuz în serviciu, dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos patrimonial prev. de art. 48 alin. 1 C.pen rap. la art. 132 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 C.pen și art. 16 alin. 1 lit. b teza I C.pen întrucât față de autorii infracțiunii, în persoana inculpatelor ##### și ##### instanța va pronunța o soluție de achitare întrucât fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii pentru care a fost trimisă în judecată.

Așa cum s-a arătat mai sus, instigatorul va răspunde penal numai dacă autorul faptei comite cel puțin o tentativă pedepsibilă, situație care nu este incidentă în prezenta cauză.

Trecând mai departe și analizând și presupusele acțiuni de determinare ale inculpatelor ##### și ##### comise de inculpata ##### instanța constată că acestea s-au materializat prin acte de instigare în mod indirect prin prezența acesteia în incinta spitalului, mai precis a locului unde cele trei asistente medicale își desfășurau activitatea. Aceasta prezență a reprezentat un factor de presiune asupra inculpatelor ##### și #####, motiv pentru care acestea nu și-au îndeplinit atribuțiile de serviciu.

Sub aspectul situației de fapt mai sus prezentată, cu care instanța este sesizată, apreciată de către Ministerul ##### că s-ar circumscrie infracțiunii de instigare la abuz în serviciu, dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit, faptă prev. de art. 47 C.pen rap. la art. 132 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin. 1 C.pen., reținută în sarcina inculpatei #####, se constată că sunt incidente dispozițiile art. 16 alin. 1 lit. b teza I Cpp pentru următoarele considerente:

Din lectura rechizitoriului, dar și din probele administrate în cursul cercetării judecătorești, se constată că nu a existat o acțiune sau o activitate concretă, obiectivă, determinată din partea inculpatei ##### de instigare a inculpatelor ##### și #####.

Chiar în cuprinsul rechizitoriului, procurorul de caz reține la fila 127, alineatul 6, următoarele aspecte extrem de relevante cauzei: „acțiunile de determinare au fost săvârșite în mod indirect prin intermediul inculpatei #####, prin prezența în incinta spitalului, la locul unde cele trei asistente medicale își desfășurau activitatea”.

Din probe nu rezultă că inculpata ##### s-ar fi cunoscut cu inculpatele ##### și ##### sau că ar fi avut loc discuții între aceste persoane de vreun anumit fel, în perioada de referință (declarație inculpat #####: nu am prezentat doamnei ##### pe reprezentanții Porfilaxis care erau în spital – cu referire la inculpata #####; declarație inculpata #####: nu ii cunosc pe

reprezentanții Profilaxis. Nu o cunosc pe doamna #####, prima data m-am întâlnit cu ea în sala de judecată. Declarația inculpat #####: nu am văzut-o niciodată pe doamna #####.; inculpata #####: nu le-am cunoscut pe asistenta șefă și pe doamna #####).

Or, instanța apreciază că este de esența reținerii infracțiunii de instigare ca inculpata să adreseze măcar o solicitare verbală, o rugămintă, un gest determinant care să inducă inculpatelor ##### și ##### convingerea de a comite presupusa infracțiune pentru care au fost trimise în judecată.

În lipsa unei minime comunicări între inculpata ##### și inculpatele ##### și ##### sub aspectul neluării unor măsuri legale împotriva celor trei asistente și cu privire la completarea foilor colective de muncă, nu se poate reține o acțiune de determinare, simpla prezența a unei persoane într-un anumit loc neputând complini lipsurile de mai sus.

Tribunal, față de toate cele de mai sus reținute, apreciază că deși faptele inculpaților, astfel cum au fost descrise în rechizitoriu, sunt reprobabile, în special cele ale inculpatului #####, ele nu se circumscriu laturii penale ale infracțiunilor pentru care au fost trimiși în judecată, ci unor eventuale abateri disciplinare de la contractul de muncă, respectiv a unor activități defectuoase în exercitarea funcțiilor de management/conducători în care au fost numiți, iar restabilirea și reglarea relațiilor sociale de la locul de muncă, în această situație, se poate asigura prin mijloace mai puțin coercitive, respectiv cele privind răspunderea disciplinară/contractuală/managerială.

de toate cele de mai sus, instanța în baza art. 396 alin. 5 Cpp rap. la art. 16 alin. 1 lit. b teza I Cpp va dispune achitarea inculpatului ##### pentru instigare la săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu, dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit, faptă prev. de art. 47 C.pen rap. la art. 132 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin. 1 C.pen.

În baza art. 396 alin. 5 rap. la art. 16 alin. 1 lit. b teza I Cpp va dispune achitarea inculpatei ##### pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu, dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit, faptă prev. de art. 132 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin. 1 C.pen.

În baza art. 396 alin. 5 Cpp rap. la art. 16 alin. 1 lit. b teza I Cpp va dispune achitarea inculpatei ##### pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu, dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit prev. de art. 132 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin. 1 C.pen.

În baza art. 396 alin. 5 Cpp rap. la art. 16 alin. 1 lit. b teza I Cpp va dispune achitarea inculpatei ##### pentru instigare la săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu, dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos necuvenit prev. de art. 47 C.pen rap. la art. 132 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin. 1 C.pen.

Va constata că persoana vătămată Spitalului Clinic de Boli Infecțioase și Pneumoftiziologie Dr. ##### Timișoara nu s-a constituit parte civilă în cauză.

Prin ordonanța nr. ####/P/2020 din data de 21.11.2022 a Parchetului de pe lângă Înalta ##### de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Secția de combatere a corupției (volumul 1, filele 215-221 dosar urmărire penală), s-a dispus instituirea măsurii asigurătorii a sechestrului asupra sumei de 12.172,89 de lei, aparținând inculpatului #####, aflată în contul nr. RO79 EGNA ##### 3912, deschis pe numele acestuia la ##### S.A, conform extrasului de cont nr. FT2232225037, din data de 18.11.2022, sumă depusă pe seama și la dispoziția Direcției Naționale Anticorupție.

În cuprinsul ordonanței prin care a fost instituită măsura asigurătorie s-a menționat că în conformitate cu dispozițiile art. 20 din Legea nr. 78/2000, în cazul în care s-a săvârșit o infracțiune dintre cele prevăzute în legea menționată, luarea măsurilor asigurătorii este obligatorie. S-a mai menționat că ar rezulta un prejudiciu de 12.172,89 de lei, iar pentru evitarea înstrăinării sau sustragerii de la urmărire a bunurilor ce pot face obiectul confiscării speciale, se impune instituirea măsurilor asigurătorii.

în vedere că prin prezenta hotărâre instanța va dispune achitarea inculpatului #####, se constată că măsurile asigurătorii dispuse rămân fără fundament, întrucât nu mai este incident niciunul din cazurile prevăzute de art. 112 alin. 1 C.pen.

Pe cale de consecință, în baza art. 404 alin. 4 lit. c Cpp rap. la art. 249 alin. 1, 2 și 4 Cpp. rap. la art. 112 C.pen. va dispune ridicarea măsurii asigurătorii a sechestrului instituit prin ordonanța nr. ####/P/2020 din data de 21.11.2022 a Parchetului de pe lângă Înalta ##### de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție și restituirea sumei de 12.172,89 de lei, aparținând inculpatului #####, aflată în contul nr. RO79 EGNA ##### 3912, deschis pe numele acestuia la ##### S.A, conform extrasului de cont nr. FT2232225037, din data de 18.11.2022, sumă depusă pe seama și la dispoziția Direcției Naționale Anticorupție.

În baza art. 275 alin. 3 Cpp cheltuielile judiciare avansate de stat vor rămâne în sarcina acestuia.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII**

HOTĂRĂȘTE

În baza art. 396 alin. 5 Cpp rap. la art. 16 alin. 1 lit. b teza I Cpp dispune achitarea inculpatului #####
și #####, fiul lui ##### și #####, născut la data de ##### în Timișoara, #####, CNP
#####, cu domiciliul în Timișoara, ##### #, #####, cu dom. procesual
ales la avocat #####, strada C.D. #####, nr. 4, #####, jud. #####, cercetat în stare de libertate pentru
instigare la săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu, dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau
pentru altul un folos necuvenit, faptă prev. de art. 47 C.pen rap. la art. 132 din Legea nr. 78/2000 rap. la art.
297 alin. 1 C.pen.

În baza art. 396 alin. 5 rap. la art. 16 alin. 1 lit. b teza I Cpp dispune achitarea inculpatei #####
și #####, fiica lui #####-##### și #####, născută la data de ##### în #####, #####
#####, CNP #####, cu domiciliul în Timișoara, ##### Martirilor 1989 nr.67 D, #####, dom.
procesual ales în Reșița, ##### #, #####, pentru săvârșirea
infracțiunii de abuz în serviciu, dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un folos
necuvenit, faptă prev. de art.132 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin. 1 C.pen..

În baza art. 396 alin. 5 Cpp rap. la art. 16 alin. 1 lit. b teza I Cpp dispune achitarea inculpatei #####
și #####, fiica lui ##### și #####, născută la data de ##### în Motru, #####, CNP
#####, cu domiciliul în ##### sat Șag, #####, #####, cu dom.
procesual ales în Timișoara, Bulevardul Revoluției, nr. 5, #####, jud. #####, cercetată în stare de libertate
pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu, dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru
altul un folos necuvenit prev. de art.132 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin. 1 C.pen.

În baza art. 396 alin. 5 Cpp rap. la art. 16 alin. 1 lit. b teza I Cpp dispune achitarea inculpatei #####
și #####, fiica lui #####-##### și #####, născut la data de ##### în Timișoara, #####
#####, CNP #####, cu domiciliul în Timișoara, str. G-ral ##### nr.43 A, #####
#####, cu dom. proc. ales la #####, strada C.D. #####, nr. 4, #####, jud. #####, pentru instigarea la
săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu, dacă funcționarul public a obținut pentru sine sau pentru altul un
folos necuvenit prev. de art.47 C.pen rap. la art. 132 din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin. 1 C.pen.

că persoana vătămată Spitalului Clinic de Boli Infecțioase și Pneumoftiziologie Dr.#####
Timișoara nu s-a constituit parte civilă în cauză.

În baza art. 404 alin. 4 lit. c Cpp rap. la art. 249 alin. 1, 2 și 4 Cpp. rap. la art. 112 C.pen. dispune
ridicarea măsurii asiguratorii a sechestrului instituit prin ordonanța nr. #####/P/2020 din data de 21.11.2022 a
Parchetului de pe lângă Înalta ##### de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție și restituirea
sumei de 12.172,89 de lei, aparținând inculpatului #####, aflată în contul nr. RO79 EGNA
3912, deschis pe numele acestuia la ##### S.A, conform extrasului de cont
nr. FT2232225037, din data de 18.11.2022, sumă depusă pe seama și la dispoziția Direcției Naționale
Anticorupție.

În baza art. 275 alin. 3 Cpp cheltuielile judiciare avansate de stat rămâne în sarcina acestuia.
Cu drept de apel în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată azi, 08.02.2024, prin punerea hotărârii la dispoziția părților și a procurorului prin mijlocirea grefei
instanței.

Președinte,
#####

Grefier,
#####

Red. #####/P.R/7 ex.-5 #####.02.2024